

A NYÍREGYHÁZI
KRÚDY GYULA GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE
1999-2000

**A NYÍREGYHÁZI
KRÚDY GYULA GIMNÁZIUM
ÉVKÖNYVE
1999-2000**

Alkotó-szerkesztő:
Hoppál Béla
igazgató

Korrektúra:
Birkó Sándorné
tanár

Nyomdai előkészítés:
Örökségünk Kiadó
Nyíregyháza, Bercsényi u. 13.
Tel./Fax.: (06-42) 401-011; (06-20) 9333-423

Tartalomjegyzék

Bevezető	5
Az iskola története	6
The history of our school	7
Kurze Geschichte der Schule	8
Banner László	9
Nekrológ Vad Sándorról (?)	11
Egy németországi álom	12
Látogatók Dániából	14
Tíz hónap a Krúdyban, avagy érdemes-e tanárnak lenni?	16
Riport Justin Bradley Schaberg amerikai vendégtanárral	18
A Krúdy könyvtárának „újkori” története és a könyvtárhasználati versenyek	20
Jelmondatunk: nyelvében éljen a nemzet!	22
Érettségi dolgozat 2000	
A „haza és haladás” kérdései a XIX. század első felének magyar lírájában	24
Ezredvégi gondolatok	27
Krúdys diák a „nagyvilágban”	31
Átlagos diák nem átlagos eredménye (kémiából felmentve)	32
Az agresszív, a félték, a szerető és a rajongó kisautó	33
Sakk-matt	34
A rettegett csapat világosban	35
Idő-pontok	37
Aki él, annak fáj (Töredékek)	38
Verébtábor '99	39
Tuti buli Ruzbacy-ban	41
Bélapátfalván	42
4 NAPOS vakáció	42
A tanév eseményei	44
Országos versenyek	49
Megyei Versenyek	57
Sporteredmények	62
Kitüntetett diákjaink	66
Harmadikos búcsúztató	68
Változatok nosztalgiára I.	69
Változatok nosztalgiára II.	70
Hegy áll előtted	71
4 év/szak	72
Indulnunk kell!	73
Végzős búcsúzó	74
A gimnázium dolgozói és tanulói az 1999/2000-es tanévben	75

Bevezető

Az immár nyolcadik alkalommal – megszakítás nélkül – megjelenő évkönyv az elmúlt évi ünnepi szám után a megszokott formában köszönti az olvasót.

Iskolánk 31. tanéve volt az idei. Az eredmények taglalása mellett – a teljesség igénye nélkül – igyekszünk a csönd és a derű óráit felidézni. Tisztelgő emlékezésekkel, riportokkal, önportrét adó írásokkal, tájékoztató beszámolókkal rajzolunk emberi arcokat, rögzítünk jelentősnek hitt eseményeket.

Nehéz évünk volt. Megrendülten gyászoltuk Banner László nyugalmazott igazgató urat, iskolánk alapítóját és Vad Sándor tanár urat, a régi krúdysok szeretett biológia-kémia tanárát, és együttérző aggodalommal követtük balesetet szenvedett diákunk, Nánási Lajos sorsának alakulását. És éltük az iskolai élet hétköznapijait. A kollégák, diákok, az iskola minden dolgozója tisztességgel tette a dolgát, igyekeztünk az elődök magasra állított mércéjének megfelelni.

Őszintén örülünk annak, hogy diákjaink versenyző kedve változatlan, hogy sokan érték el kimagasló eredményt, hogy ismét van OKTV helyezettünk (Koncsos Péter 6/V. kémia 8. hely). Büszkék vagyunk arra, hogy a – felsőoktatásba felvett tanulók számát az érettségizettekhez viszonyítva – iskolánk a gimnáziumok országos rangsorában a 10. helyre lépett elő (5 év átlagában), és ez a megyében az első helyet jelenti.

Az igazi eredmény azonban nehezen mérhető. A pedagógus akkor lehet nyugodt, ha sikerült diákjait tisztességre, emberségre nevelni, a sokféle ezredvégi csábításra egészséges lelkülettel reagálni képes, humánus fiatallá formálni. A tanév örömteli és tragikus eseményei során ezek a belső képességek is megmutatkoztak. Az eredményes bizonyítványokkal együtt nyugodt szívvel bocsátjuk tanítványaink többségét emberségből is az új évezredbe. Ez azért is fontos, mert ők lesznek a III. évezred első nemzedékes családalapítói, a jövő emberi minőségének meghatározói.

Az évkönyvet lapozgatók reméljük, találkoznak a fentieket visszaigazoló jelzésekkel, és úgy találják, hogy a XXI. század küszöbén helyes úton járunk.

Az iskola története

1969-re készült el az iskola első épülete, amelynek a környékén akkor még zöldséges és gyümölcsös kertek voltak. A gimnázium a nevét a város polgáraitól kapta: mivel az épület a Krúdy közben állt, egyszerűen csak „Krúdy”-nak nevezték. Így Krúdy Gyula, az ismert író, a város szülötte, lett az iskola névadója. Az ünnepélyes avatón díszvendégként az író lánya, Krúdy Zsuzsa is jelen volt.

A kezdetben meglévő szakközépiskolai osztályokat 1974-ben egy másik iskola vette át, így iskolánk tisztán gimnáziumi profilú osztályokkal működött. A matematika és biológia tagozatos képzés mellett általános tantervű osztályok is indultak.

Az 1978-ban bevezetett fakultáció miatt a tagozatos képzést nem folytathattuk, 1987-ben azonban újra indulhatott egy speciális matematika tantervű osztály.

A tantestület folyamatosan dolgozott a pedagógiai és szakmai fejlesztéseken, így 1991-ben megkezdődhetett egy hatosztályos gimnáziumi képzés programjának kidolgozása. A kísérlet dokumentumait a Művelődési és Közoktatási Minisztérium minden változtatás nélkül elfogadta. Ez a tagozat 1992/93-ban indult. Ezen osztályok tanulóinak kétévenként vizsgákat kell tenniük, amelyek jó főpróbát jelentenek az érettségi előtt.

Az 1995/96-os tanév végén – a tantestület, a tanulók és a szülők példás összmunkájának köszönhetően – két hét alatt átköltöztünk új iskolaépületünkbe (Epreskert út 64).

Az épületcserére a városi Önkormányzat döntése alapján került sor, mivel a régi, számunkra szűkké vált iskolaépület felújítását pénzügyi okok miatt nem engedélyezték, bár a bővítési tervek már készen voltak. Az új épület megfelelő nagyságú, de igen leromlott állapotú volt. Az épület felújításának tervei igen gyorsan elkészültek.

1998. szeptember elsején az oktatási szárny rekonstrukciós munkálatai befejeződtek, de az épület további részének felújítása még várat magára.

Örömteli előrelépésünkhöz soroljuk azt is, hogy 1998. szeptemberétől – régi hagyomány újraélesztésével – emelt szintű biológiaoktatás indult.

Az új évezredet (a 2000/2001-es tanévet) egy hatosztályos gimnáziumi, egy matematika tagozatos, egy emelt szintű biológia és egy általános tantervű osztállyal indítjuk, az összesen 18 osztályban mintegy 625 tanuló kezdi meg az új tanévet.

The history of our school

The first building of our school was completed by 1969 which was surrounded by vegetable gardens and orchards. The citizens gave the name of our school: as the building was situated in Krúdy alley the inhabitants called it simply „Krúdy”. This way our school became Krúdy Gyula Secondary Grammar School. Krúdy was a well-known writer who was born in this town. One of our guests at the ceremonial naming of our school was Zsuzsa Krúdy, the writer's daughter.

The vocational classes were taken over by another school, so our school operated as a secondary grammar school. Besides the classes that specialised either in mathematics or in biology we have classes on the basis of the general curriculum.

In 1978 specialised classes could not be continued because a new system of optional subjects was introduced instead. However, we managed to revive classes specialising in mathematics in 1987.

Our teachers worked on improvement in pedagogy and in their subjects, as well. So 1991 we launched the plan of the six-year-system at secondary school. The Ministry of Culture accepted the documents of the programme without any change. The six-year-system was introduced in the 1992/93 school year. After their second and fourth year students have to take exams, which can be a type of rehearsal before the final exam.

At the end of 1995/96 school year thanks to our staff's work, our pupils and their parents' outstanding help we moved into our new building within two weeks. (64 Epresskert street)

We had to change buildings because of the city council's decision. They did not allow us to extend our building, though the plans for it were ready. The „new” building was big enough but it was in a bad state of repair. But the reconstruction plans for the building were worked out very soon.

By the first of September 1998 the reconstruction work of the educational wing had been completed, but the second phase, the renovation of the rest of the building has yet to be completed.

We consider our classes specialised in biology to be a joyful progress, which was started again in 1998. It was a revival of an earlier tradition.

We will start the new century (the 2000/2001 school year) with a class worked on six-year-system, with a class specialised in mathematics, a class specialised in biology and a class on the basis of the general curriculum. Some 625 students can start their new school year in eighteen classes.

Kurze Geschichte der Schule

Das Schulgebäude, das damals noch von Obst- und Gemüsegärten umgeben war, wurde 1969 fertiggestellt. Das Gymnasium erhielt seinen Namen von den Bürgern der Stadt. Da das Gebäude in der Krúdy-Gasse stand, wurde es kurzerhand „Krúdy“ genannt. Gyula Krúdy, der bekannte Schriftsteller, der Sohn der Stadt wurde so nach dem Volksmund der Namensgeber der Schule. Der feierlichen Namensverleihung wohnte auch die Tochter des Schriftstellers, Zsuzsa Krúdy als Ehrengast bei.

Die anfänglichen Fachmittelschulklassen wurden von einer anderen Schule übernommen, so funktionierte unsere Schule mit reinen gymnasialen Zügen weiter. Neben den Klassen mit erweitertem Mathematik- und Biologieunterricht wurden auch Klassenzüge mit allgemeinem Lehrplan eingeführt.

Wegen der Einführung der Fakultation im Jahre 1978 wurden die Spezialklassen nicht weitergeführt. 1987 ist aber wieder eine Klasse mit speziellem Lehrplan in Mathematik eingerichtet worden.

Das Lehrerkollegium arbeitete ständig an der Weiterentwicklung der pädagogischen und fachspezifischen Projekten. So konnte 1991 ein sechsjähriger gymnasialer Zug eingerichtet werden. Die Dokumentation des Projektes wurde von dem Ministerium für Bildung und Unterricht ohne Änderung angenommen. Dieser Klassenzug wurde im Schuljahr 1992/93 gestartet. Die SchülerInnen in diesen Klassen sollen in allen zwei Jahren eine Zwischenprüfung ablegen, was eine gute Generalprobe für das Abitur ist.

Am Ende des Schuljahres 1995/96 zogen wir – dank der vorbildlichen Zusammenarbeit des Lehrerkollegiums, der Schüler und der Elternschaft – in unser neues Schulgebäude (Epreskert Str.64.) in zwei Wochen um.

Zum Tausch der Gebäude kam es auf Grund einer Entscheidung der städtischen Selbstverwaltung, da die Erweiterung des alten, klein gewordenen Schulgebäudes aus finanziellen Gründen nicht genehmigt wurde, obwohl die Erweiterungspläne bereits fertig waren. Das neubezogene Schulgebäude war groß genug, war aber in einem heruntergekommenen Zustand. Die Rekonstruktionsentwürfe wurden schnell fertiggestellt und im September 1998 war schon die erste Phase der Rekonstruktionsarbeiten – die des Unterrichtsflügels – abgeschlossen, aber die Renovierung des anderen Flügels lässt noch auf sich warten.

Ein weiterer erfreulicher Fortschritt ist für uns, dass wir ab September 1998 – treu den alten Traditionen – die Biologie wieder in erhöhter Stundenzahl, in Spezialklassen unterrichten können.

In dem neuen Jahrtausend (im Schuljahr 2000/2001) beginnen wir den Unterricht mit einem sechsjährigen gymnasialen Zug, mit je einer Spezialklasse in Mathematik und Biologie und mit einer allgemeinbildenden Klasse insgesamt mit 18 Klassen und 625 SchülerInnen.

Banner László

„Volt emberek. Ha nincsenek is vannak még. Csodák. Nem téve semmit, nem akarva semmit, hatnak tovább.” Kosztolányi szavait idézve kegyelettel búcsúznak a Krúdy Gyula Gimnázium tanterülete, dolgozói és tanulói az iskolaalapító igazgatótól. Az emlékezés gyászába visszaszivárog a múlt, magával hozva a krúdys idők kezdetét, az alapítók fiatalságát. A felvillanó képek körbefonják Banner László igazgató úr alakját, és láttatják őt, mint fiatal éveiben járó vezetőt, aki a születő iskola arculatát a lényéből áradó természetességgel formálta. Emberségre és tudásra helyezte a tartópiléreket, mindkettőben a minőség igényességét sugalmazva saját példamutatásán keresztül. Működése alatt érezhette tanítvány és tanár egyaránt, hogy alkotó műhely, bensőséges légkör várja az iskolában. Tanításának, vezetésének szellemi örök-

ségét a Krúdy Gyula Gimnáziumban ma is őrzik és továbbviszik pályatársai, fiatalabb kollégái és azok, akiknek nem adatott meg, hogy munkatársai lehettek. Ez az örökség – emberség és tudás – időtálló érték a ránk bízott nemzedékek felnőtté nevelésében és tanításában.

Banner igazgató úr szolgálatnak tekintette igazgatói beosztását. Szolgált iskoláját, kartársait mély elhivatottsággal. Hálával emlékeznek a pályatársak az óráközi szünetek fáradságűző derűjére, a kollégáit friss kávéval váró igazgatóra.

Számukra felejthetetlenek gesztusai, felejthetetlen igazgatói szobájának mindig, mindenki előtt nyitva tartott ajtaja. Elegánsan távolságtartó, mégis bizalmat keltő modorra sugározta, hogy „A stílus maga az ember”. Birtokában volt a bántásokon való felül-emelkedés ritka képességének. Példát adott a tanár-diák-szülő kötelék iskolán túlívelő ápolására.

Banner igazgató úr személyes varázsáról tisztelettel beszélnek valamikori tanítványai is. Az érettségi találkozók számvetésre indító pillanataiban emlegetik és köszönik azt a sugallt gondolkodásmódot, amiből életprogramok születtek. Ritkán büntetett, így még megrovásainak is rangja volt, hiszen a tanítványai által „Banner-díj”-nak is nevezett igazgatói figyelmeztetés mögött a mélységesen humánus embert érezték.

1969-ben egy szinte egykorú fiatalokból álló tantestület tagjai maguk közül választottak igazgatót. Ragaszkodtak hozzá, hogy Banner László vállalja ezt a feladatot. Mit köszönhet alapító igazgatójának a Krúdy Gimnázium? A születését, sok-sok siker megalapozását, a krúdys létet. Megrendülten fejet hajtunk e sikeres életút előtt. És most megkövethetik azok, akik olykor netán megbántották szavaikkal és megsebeztek hallgatásukkal.

*„Mindennek megvan az órája és minden szándéknak a maga ideje az ég alatt:
Van ideje a születésnek és a halálnak, ideje az ültetésnek és az ültetvény kiszé-
désének.”*

Vagyis: emberlétünk szédítő magasságai és reménytelen földi korlátai közé zárva formáljuk létezésünkkel a világot.

„Senki sem gyújt gyertyát azért, hogy elrejtse, vagy véka alá tegye, hanem a tartóra, hogy aki csak belép, lássa fényét.”

Banner László életsorsa az volt, hogy gyertyaként világítson.

Nekrológ Vad Sándorról (?)

Nem. Róla nem lehet ilyet írni.

Ha abból indulunk ki, hogy mi a nekrológ, csupán annyinak tudunk eleget tenni, hogy kimondjuk Vad Sándor – sajnos elhunyt. Már a nevének ilyen formában történő leírása is szinte idegen tőle, távol áll a személyiségétől. Életéről, munkásságáról a nekrológokra jellemző hangvétellel írni nem lehet.

Ő Vad Sanyi volt, Vad Öcsi volt, Vad Tanár úr volt és még sokféle más elnevezés is illene ide, de elsősorban EMBER volt...

Ha Ő írna most magáról, ömlenének az anekdoták... Neve hallatára derű, vidámság önti el az ember szívét. Színek, ízek, hangulatok jutnak eszünkbe róla. Jóbarát, csupa tréfa, kitarulkozás, melegség. Ez illik a jellemzéséhez.

Ő volt a „Két lábon járó lexikon”, aki a legkorábban jelent meg tanítás előtt az iskolában, s mire kartársai többsége megérkezett, ő már a legfrissebb napi ismeretekkel is rendelkezett. Különös képes-

séggel gyűjtötte be agya a kuriózumokat, és ezeket tovább is adta, tanítványainak, munkatársainak.

Minden érdekelte – a krimtól a tudományos eredményekig. És emlékezete tárházában elhelyezve az új tényeket, híreket, mindig volt mondanivalója minden témához.

Iskolaalapító tanárként a biológia-kémia tagozatos oktatás egyik úttörője volt. A tanári pályája egyetlen munkahelyhez kötődött, hiszen a jogelőd iskolában kezdett tanítani, majd a tantestület osztódásakor került a Krúdyba, s innen ment nyugdíjba.

Emberszeretet és segítőkészség hatotta át egész lényét. Mindig szívesen vállalkozott a tanórán kívüli iskolai feladatok ellátására is. Lehetett rá számítani.

Sokszínű egyénisége minden irányban nyitott volt. Nemcsak a város múltját ismerte, de a lakosait is. Sőt! Ismerte a megyét és a „fél országot” – és őt is sokan ismerték. Egészségi állapotának romlása korán nyugdíjba kényszerítette, de az emberekkel való foglalkozást nem adta fel. Ülnökként a bíraskodást, érettségi elnökként az iskolaügyet továbbra is segítette.

Tudott valami pluszt az élet lényegéről, aminek a tudatosulása nem minden emberhez jut el. Meglátta és átérezte az élet hétköznapi szépségeit, örömeit. Korpulens, kissé macskós termetére; sűrű, göndör, nem öszülő hajára gondolva nehéz elhinni, hogy Őt is elérhette a halál. Külsőre sem öregedett meg...

Idézetek helyett maradjon meg emlékezetünkben a szeretetre méltó kartárs, tanár, mókamester és Ember, akinek hajdan volt létét iskolai tablók sora, egy-egy vidám pillanat vagy a tanári szoba asztalán a tél derekán kihajtott aranyeső ág idézi...

Egy németországi álom

1999. szeptember 17-én kezdődött élményeink sorozata: 20 magyar diák, 2 kísérőtanár és 2 buszsofőr elindult Erkrathba. Nehéz összeszednem úgy a gondolatokat, hogy néhány mondatban összefoglaljam 10 nap eseményeit, hisz annyi minden történt...

Kora hajnalban vágunk neki a közel 1700 km-es útnak, de első éjszaka megszálltunk egy német kisvárosban, Straubingben.

Elméletesen aludni kellett volna, de hát olyan izgatottak voltunk...

Másnap folytattuk utunkat. Egy picit eltévedtünk, de ez is csak fokozta az izgalmunkat. Szívünk hangosan kalapált, s végre megérkeztünk. A szülők és diákok már régen vártak ránk – persze ők is tükön ülve. Rémülten szálltunk le a buszról: „Úristen, most mi lesz?” A megismerkedést – úgy látszik – mindenki túlélte, mert estére egy hatalmas szülinapi bulira voltunk hivatalosak, ahol mindenki megjelent. Nyelvi probléma? Egy szó se, mert a maga módján mindenki képes volt kommunikálni. Mindenki kedves és közvetlen volt, s úgy viselkedtek velünk az első perctől fogva, mintha mindig is jóbarátok lettünk volna. „Szuperül éreztünk magunkat. Noha a német vérmérséklet kicsit sok volt nekünk, hamar belerázódtunk az éjszakázásba.

A délig tartó alvás után vasárnap a pályaudvaron összeverődött a társaság, és kirándultunk egyet Düsseldorfba. Felmentünk a tévétoronyba, múzeumot is szeretnénk volna látogatni, de „sajnos” zárva volt. Sokat nevettünk, viccelődtünk, majd mindenki hazatért, hogy készülhessen az újabb házibulira.

Hétfőn egy közös reggelin vettünk részt az erkrath-i polgármesterrel, de nem mindenki, mert néhányan a színházban voltak egy Shakespeare darabot megnézni. Délután „sportoltunk” egy nagyot: aki kedvet érzett hozzá, az baseballozott vagy focizhatott.

Kedden azután megkezdődött a komoly munka: iskolába mentünk. Három választási lehetőségünk volt: Internet – Művészet – vagy Videoprojekt. Az internetesek feladata a napi idegenvezetés, a művészeteseké Magyarország bemutatása, a videósoké pedig a napi felvételekből egy 20 perces összeállítás készítése volt. Csöppet sem volt unalmas az iskolában ülni, hisz teljesen más volt minden. Elsősorban korszerűbb a felszerelés (pl: relaxa, minden osztályban tévé és videó, lift-persze nem a diákoknak stb.) A rendszer is sokban különbözik: tanár és diák szinte jóbarát; a 16 év fölötti tanulók az udvarra járnak cigarettázni, a diák úgy néz ki, ahogy akar (lila hajszín, piercingek, és tetoválások sokasága náluk megszokott dolog). Talán egyszer itt is így lesz...

Délután Oberhausenbe látogattunk. Egy hatalmas gáztartályt néztünk meg a Gasometert, ahol kiállításokat rendeznek. Mi a „Fal” címűt láttuk. Azután Európa egyik legnagyobb bevásárlóközpontjában, a Centrobán kóboroltunk – térképpel, de még így is sikerült pár embernek eltévednie. Este újra összegyűlt a társaság: az iskola előtti kis téren gyertyákat gyújtottunk, s énekelgettünk, iszogattunk, eszegettünk.

Szerdán Kölnbe utaztunk. A dóm egyszerűen csodálatos és leírhatatlan. A bátrabbak nekivágtak a hosszú útnak, és felmentek a toronyba – nem kis izommunka árán, mégis megérte, mert a panoráma gyönyörű volt. Azután csatangoltunk a város utcáin ajándékok után kutatva.

Csütörtökön egész nap kirándultunk. Egy külszíni kőszénbánya megtekintésével indult a program, azután megérkeztünk Aachenbe, ebbe a német kisvárosba, ahol megállt az idő. Mintha visszatartunk volna egészen a középkorig: a templomok, a macskaköves kis utcák, a piac stb. mind ezt az érzést keltették. Azután átruccantunk Belgiumba, ahol egy természetvédelmi területen sétáltunk (ez volt a Hohes Venn, egy mocsárvidék), s hála istennek senki sem sülyedt a növények közé. Hazafelé megálltunk egy kis bobpályánál, ahol kiélhettük száguldási hajlamainkat, de sajnos csak néhány percre.

Elcsigázottan és fáradtan értünk haza, de nem azért, hogy pihenjünk! Készülnödni kellett a „Bad Taste Party”-ra. Aki „undorítóan” nézett ki, az 5 DM-et, aki „átlagosan”, az 7 DM-et fizetett a belépőért. Miket ki nem találunk ezek a németek!

S végül eljött a péntek. Délelőtt az iskolában mindenki befejezte a projekt munkáját, s a délutánt a családknál töltöttük. A búcsúesten sem gondoltuk még azt, hogy hamarosan véget ér ez az álom. Bemutatták a csoportok a munkáikat, aztán – utoljára együtt – buliztunk egy nagyot egészen hajnalig.

Könnyes szemekkel keltünk útra szombaton. Az álom mégis véget ért. Csodás élményekkel lettünk gazdagabbak, barátságok és szerelmek is szövődtek. Egy kis darabot ott hagyunk magunkból. Az időt azonban nem lehetett megállítani. Búcsút intettünk, s abban a hitben, hogy egy év múlva újra találkozunk, elindultunk hazafelé, hogy visszazökkenjünk a megszokott életritmusunkba.

*Komári Ágnes
6/V.*

Látogatók Dániából

Először jártak Magyarországon a dániai Ringe-Fri Og Efterskole diákjai, akik áprilisban három napot töltöttek Nyíregyházán. A harminchárom diákot krúdysok fogadták és kalauzolták.

A vendégek egy bentlakásos iskolából érkeztek, ahol reggel énekléssel kezdenek, majd nyolctól este hatig van tanítás. Ez az iskolatípus nem általános, de egyre több van belőle Dániában. Az általános tantárgyak mellett mint a matek, a dán, a német van főzés és varrás órájuk, sőt kerámiázást és fényképészetet is tanulhatnak. Nagy hangsúlyt fektet az iskola a sportra: minden nap gimnasztikáznak, amelyből első este ízelítőt is adtak.

A jövő tanévben a fogadó krúdysok utaznak Dániába.

Sipos Éva

A dánok bemutatkozása
az első este rendezett bulin,
a tornateremben óriási sikert aratott.
A gimnasztika után közös dán,
illetve magyar néptánc,
majd svédasztalos vacsora zárta a napot

Sem az időpont, sem a helyszín
nem volt akadálya annak,
hogy a vendégek éjjélkor
gimnasztikai bemutatót rögtönözzenek
a McDonald's előtt.
Másnap este a Colosseumban
is fergeteges volt a hangulat,
s az indulás reggelén
mindenki könnyekkel búcsúzott

A sóstói vadasparkban a merészebbek egészen közelről tanulmányozták a kíváncsi zsiráfokat. Szerencsére az idő is nagyon szép volt

Különleges élmény volt a dán fiataloknak a Múzeumfaluban a régi iskola, akárcsak a magyar népszokások megismerése

A tokaji túrából a tanárok is kivették a részüket dacolva a szinte elviselhetetlen hőséggel

Utolsó nap délelőtt iskola, délután városnézés: együtt a magyar és a dán csapat a Kossuth téren.

Tíz hónap a Krúdyban, avagy érdeemes-e tanárnak lenni?

Rendellenességeim valamikor a gimnáziumi évek közepe táján kezdődtek. Amikor eldöntöttem, hogy a versenyszférába vezető út helyett a bölcsészkart választom, többen házi orvosom sürgős felkeresését ajánlották. Amikor pedig immár magyar-filozófia szakos diplomával kezemben tanári állás után néztem, még jóbarátaim többsége is sajnálkozva nézett rám, és talán abban reménykedtek, hogy pillanatnyi elmezavaromon felülkerekedve idővel majd valami tisztos megélhetés után nézek. De én nem hagytam magam, és kitarásom meghozta gyümölcsét: egy évre tanári állást kaptam egy jónevű „reális” gimnáziumban, jelenlegi lakhelyemtől alig ötven kilométerre, egy olyan városban, ahol azelőtt életemben egyszer jártam, annyi fizetéssel, amennyit a szerencsésebbek mondjuk egy nap-szemüvegért kifizetnek. Egyszóval minden adva volt ahhoz, hogy életem legkeményebb tíz hónapja elé nézzek.

Azonban már az első napokban csalódnom kellett. A tanáriban ugyanis a filléres gondokba belefásult, a jövő nemzedék neveléséből kiábrándult mártírcok helyett egy eleven munkaközösség fogadott. Nem kis meglepetésemre azt tapasztaltam, hogy kollégáim legtöbbször javíthatatlan lelkesedéssel viseltetik az általa tanított tudományok iránt, és – láss csodát – még a kamaszok közelségét is képes elviselni, sőt. Ráadásul engem is kedves és őszinte érdeklődéssel fogadtak, jótékonyan átsegítettek a pályakezdés buktatóin, és a kezdetektől egyenrangú csapattagként kezeltek (örök hála például az órarend készítőinek, amiért megmentettek a hajnali fél ötos keléstől). Munkahelyi légkör terén tehát minden rendben volt, ezután kíváncsian vártam a találkozást leendő diákjaimmal, hiszen időm nagy részét mégiscsak velük fogom tölteni, és végső soron rajtuk áll vagy bukik az előttem álló közel egy év.

És megtörtént(ek) a nagy találkozás(ok). Láttam, hogy a „gyerekek” okosak, szépek, elevenek, viszont hangosak, imádják bömböltetni a zenét, és valószínűleg egy csomó olyan dolgot kipróbáltak már, amiről még tudniuk sem volna szabad. Ráadásul zseniális módon képesek az órán egyszerre olvasni (persze mindig valami mást, mint amit kellene), beszélgetni egymás közt, levelezni, ugyanakkor jegyzetelni és kérdéseket feltenni a tanultakkal kapcsolatban. És nekem kéne őket meggyőznöm arról, hogy irodalmat vagy – urambocsá – filozófiát olvasni nemcsak azért érdeemes, hogy az ember a hárommillió kérdés is megválaszolhassa segítség nélkül, hanem azért is, mert egy szöveg értelmezésekor mindig önmagunkról tudhatunk meg a legtöbbet, és mert olvasók nélkül az irodalom legfeljebb csak bemagolható adatok és idézhető klasszikusok unalmas halmaza.

Nem állítom, hogy a fenti célkitűzést sikerült megvalósítanom, hétköznapjaim viszont meglehetősen gyorsan, a tanítványaim körében végzett munkának köszönhetően pedig a korai kelés és a sok utazás ellenére is igen élvezetesen peregtek. (Persze az, hogy diákjaim számára milyen mértékben voltak élvezetesek ezek a hétköznapok, már egy másik visszaemlékezés témája lehetne...)

Mindenesetre sikeresen túljutottam életem első október 23-diki műsorán és sokadik vasutassztrájkján. Ez utóbbi jóval nagyobb lelki megpróbáltatást jelentett, ekkor éreztem először, hogy a kollegiális jóindulat és érdeklődés mily terhes is tud lenni, amikor napjában ötven kedves érdeklődésre válaszolva kell elmagyaráznom a vasúti közlekedés mi-kéntjét. Viszont a várakozás üres óráit a folyosón való sétálással töltve közeli ismeretség-be kerülhettem az iskola minden egyes tablójával, és hát nincs is felemelőbb látvány a ta-nári ablakából figyelemmel kísért februári naplementénél...

Mindeközben elkezdjük kettessel kezdeni az évszámokat. És itt most egy borongásnak kellene következnie arról, hogy mennyire szélmalomharcot vív a magyartanár akkor, ami-kor megpróbálja kulturális értékeinket átmenekíteni az új évezredbe, dacolva a mai fiata-lok kiüresedtségével, pimaszságával és teljes érdektelenségével ebben a teljesen elanya-giasodott világban stb. stb. Nekem azonban nem akaródnak – az egyébként sok szem-pontból jogos – panaszok a számra jönni. Számomra ugyanis ez az ezredvég sokkal in-kább kezdetet jelentett, mint véget. Az iskolapadból most már tényleg kikerülve végre megtapasztalhattam, mi köze az évek során több-kevesebb szorgalommal elsajátított elmé-letnek a mindennapok gyakorlatához. (Jól sejtettem: nem sok.) Rá kellett jönnöm arra, hogy bár saját gimnáziumi éveim alapján nagyon jól tudom, hogy milyen tanár *nem* aka-rok lenni, ez nem jelenti azt, hogy ne követnék el nagyon sok hibát azok közül, melyeket annak idején tanáraink szemére hánytam.

De ami a legfontosabb, egyre inkább rá kellett jönnöm arra, hogy ha az ezredvégen ke-seregni támad kedvünk, ezért leginkább magunkat okolhatjuk. Hiszen az elmúlt évezred olyan volt, amilyenné elődeink, illetve mi tettük, és a következő milyensége is sokban mú-lik rajtunk. Így ha a mai fiatalokat anyagiasságnak és kiüresedettnek látjuk, saját anyagiassá-gunkat és kiüresedtségünket láthatjuk bennük viszont, hiszen gyermekeink, tanítványai-ink legnagyobb részben olyanok, amilyenekké neveljük őket. Az pedig, hogy a kultúra mennyire hatja át életünket, nem választás kérdése. Lehet ugyanis hanyagolni vagy egye-nesen megtagadni az európai vagy akár a magyar nemzeti hagyományt, de még ezt a taga-dást is meghatározza az a kultúra, amibe beleszülettünk, és amit az évek során akarva-akaratlanul, de elsajátítottunk. A mostani fiatalok sem rosszabbak, mint az előző nemze-dékek, csak mások, ahogyan – igaz, talán kisebb mértékben vagy lassabban – minden ed-digi nemzedék is eltávolodott az őt megelőzőtől. Egy kulturális hagyomány közvetítése pedig nem annak változatlan konzerválását, hanem mindig változó körülmények között és módokon történő életre keltését jelenti. Ebben pedig én személy szerint a mai rohanó világ „üresfejű” fiataljaiban igazán remek *partnerekre* találtam.

Összegzésként elmondhatom, hogy a Krúdyban eltöltött tíz hónap alatt leutaztam kb. 7500 kilométert (ez valamivel több, mint a Nyíregyháza – Peking távolság), megtartottam mintegy hét és fél száz órát, kiosztottam öt szaktanári figyelmeztetést, megismertem vagy kétszáz izgalmas embert és azt az érzést, hogy minden ellenkező híreszteléssel ellentétben jól döntöttem, mikor a tanári pályát választottam.

Jászberényi-Kamrás Orsolya

Riport Justin Bradley Schaberg amerikai vendégtanárral

Our fourth native speaker

Justin Schaberg tells about America and his experiences in Hungary.

Justin Schaberg came from Boulder, Colorado and this is his first year teaching in a Hungarian high school. Here's what he had to say.

– *Why did you choose Hungary and how do you like it here?*

– I originally chose Hungary because it was different, most Americans go to Western Europe, few even know where Hungary is, so I wanted to give it a try. Nyíregyháza was chosen for me, but I wanted a place I could easily travel in and out of. I also wanted a place where there are cultural things to do, not some little village or something.

– *How long have you been here?*

– The first time I was in Hungary it was for a year. Now I've been here since August. I'd like to stay in Hungary for at least five years.

– *What did you do before you came to Hungary?*

– I just graduated from the University of Colorado. I was studying Central and Eastern European Studies.

– *What do you think about Hungarian students?*

– I think they are actually much harder working than American students. But they're just like students everywhere. Students in U.S. schools have a greater freedom deciding what classes they want to take. But in Krúdy, students have a much better academic base and they have to study more.

– *How do you celebrate Christmas in the USA?*

– We decorate our houses with lights, hang socks or stockings above our fireplace. Santa Claus comes down the chimney and delivers the presents and fills the stockings with candy. We open the presents on Christmas morning. For bad kids he delivers coal instead of the presents. We sing Christmas carols like Jingle Bells and spend time with our family. This year I'm going to Germany to see my girlfriend for Christmas and I will be in Paris for New Year's.

– *What is your favourite TV-show in the U.S. and in Hungary?*

– In the U.S. it would probably be South Park or the Simpsons. In Hungary, well, I'm not sure I have one.

– *What do you usually do in your free time?*

– I like to meet with friends and just hang out. I also like to take pictures, read and go to parties.

– *What kind of music do you prefer?*

– Music, let's see, it depends on the artists. I like jazz. What I don't like is country music and don't like Shania Twain either. But my favourite Hungarian group is Pa-Dö-Dö.

- *Do you like Hungarian food?*
- It's heavy, but I like it. I like „babgulyás”, it's good. I also like any of the „sütemény” and „túrós palacsinta” is delicious too.
- *If someone went to the USA, where should they go first and what should they visit?*
- I think they should go to Seattle, WA and go camping in the area. They should also see New York City because there's nothing like New York City in the world. They should also go visit the Grand Canyon.
- *When you were a high school student, what were your favourite classes?*
- My favourite class was jazz band. We were pretty good and that was fun. I liked English and Chemistry because I had good teachers.
- *Do you have any brothers or sisters?*
- I have one sister who lives in Seattle but she's 10 years older than me so it's like I'm an only child.
- *What's your favourite sport?*
- I like to watch soccer and when I was in high school I was the captain of the cross country team.

Sipos Éva
6/V.

A Krúdy könyvtárának „újkori” története és a könyvtárhasználati versenyek

Iskolánk könyvtárának utóbbi 15 éves történetében az évek során kiemelkedő hely jutott a könyvtárhasználati versenyeknek.

Előzmények

1985-ben egy könyvtári szakkörrel kezdődött minden. Új iskolai könyvtárosként segítő csapatra találtam az akkor szintén „új” elsős tanulók egy csoportjában. Őket már az általános iskolában megérintette a „finom könyvtári levegő”, így elhatároztuk, hogy szakkör formájában lépünk együttműködésre.

Az 1988/89-es tanévben, közülük verbuválódott az első – akkor még megyei meghirdetésű – könyvtárhasználati vetélkedő első Krúdys csapata. A rajt nagyon jól sikerült, hiszen egyből II. helyezést értek el. Jutalomként egy egyhetes tanulmányi kiránduláson vettek részt Felsőregmecen.

A megtett út

Az 1991/92-es tanévben már három csapattal vettünk részt a Széchenyi évfordulóra meghirdetett megyei könyvtárhasználati vetélkedőn. Ekkor már egy fiú csapat is indult! Két csapatunk a döntőbe jutott és ott II. és III. helyezést szerzett.

Az 1992/93-as tanévben szintén 3 csapattal nevezünk. A téma Kodály Zoltán életműve volt. Két csapatunk sikeresen vette az elő- és középdöntőt, és végül a döntő akadályait is. A 17 induló csapatból megszerezték az I. és a II. helyet is. Ezzel az addigi legnagyobb sikerét aratta iskolánk.

Az 1993/94-es tanév fordulópontot jelentett a könyvtárhasználati versenyek történetében, ugyanis ettől a tanévtől kezdve a verseny országossá lépett elő. A Bod Péter nevét viselő verseny már nem csapat, hanem egyéni verseny lett, a többi OKTV versenyhez hasonlóan. A 12 évesek, a 14 évesek, és a 16 évesek kategóriájában is indult versenyzőnk. A 14 évesek kategóriájában megszereztük a megyei I. és II. helyet is. Mindketten bejutottak az országos döntőbe. (Balogh Zoltán, Mázsári Ágnes 6/II. o.) *Balogh Zoltán tanulónk országos I. helyezett* lett. Ez az eddigi legnagyobb fegyvertény volt a versenyek történetében!

Az 1994/95-ös tanév is szép sikereket hozott. Mindhárom kategóriában 2-2 fő indult. A megyei döntőn a 14 évesek kategóriájában Takács Zsuzsa 6/II. o. a 16 évesek kategóriájában Balogh Zoltán 6/III. o. szerezte meg az I. helyet. Mindketten sikeresen szerepeltek az országos döntőben is. Takács Zsuzsa V. helyezést ért el, Balogh Zoltán VII. lett.

Az 1995/96-os tanévben a nagy érdeklődésre való tekintettel háziversenyen választottuk ki azt a 2-2 főt kategóriánként, akik iskolánkat képviselték.

A II. kategóriában Fedor Anett 6/II. osztályos tanuló holtversenyben lett I. helyezett a megyei döntőn, de az országoson csak egy fő képviselhetette a megyét a zsűri döntése szerint sajnos nem a mi versenyzőnk lett az! A III. kategóriában Takács Zsuzsa 6/III. o. lett a megyei első. Ő még nem töltötte be ekkor a 16 évet, mégis ebben a kategóriában indult, és az országos döntőben VII. lett.

A versenyek történetében külön érdekességnek számított, hogy Balogh Zoltánt, mint a volt legeredményesebb versenyzőt meghívták a zsűribe!

Az 1996/97-es tanévben is mindhárom kategóriában 2-2 tanulót indítottunk.

Két versenyzőnk kategóriájában II. helyezést ért el a megyei döntőn,

Munkácsy Zsuzsa 6/I. o., Fedor Anett 6/III. o. tanulók személyében.

Az 1997/98-as tanév a felújítás jegyében zajlott. A könyvtár „sanyarú” helyzete, a hátrányos körülmények ellenére azért becsületből mégis indult két versenyzőnk. Sajnos nem tudták hozni a formájukat, nem jutottak be a döntőbe! A következő, az 1998/99-es tanévet már megszépült körülmények között folytathatta az iskolai könyvtár is. Így a versenyzési feltételek javulásával nagy lendületet vettünk. 6 tanuló nevezett a versenyre. A megyei döntőn Raizer György kategóriájában II. helyezést ért el.

A „Csúcs”

Ez a tanév 1999/2000 az ezredforduló és Szent István életműve jegyében mindenképpen kiemelkedőnek számít a könyvtárunk és a könyvtárhasználati versenyek történetében:

- Ilyen népes mezőny még nem vett részt eddig a háziversenyeken /10 fő/
- Az indított két kategóriában mindkét versenyző – a II. kategóriában Raizer György a III. kategóriában Kiss Zsófia – megyei I. helyezett lett!
- Sőt , a II kategóriában Szoboszlai Kitti II. helyezést ért el a megyei döntőn!
- A hab a tortán, a „CSÚCS”: az országos versenyen kategóriájában mindkét versenyzőnk Raizer György 6/II. és Kiss Zsófia 10/A II. helyezést értek el!

A két versenyző kimagasló eredményéért az OKTV versenyek országos díjkiosztó ünnepségén Budapesten a Néprajzi Múzeumban Pokorni Zoltán oktatási minisztertől vehette át az elismerő oklevelet és az 5000-5000 forintos díjat!

Jómagam nagyon boldog vagyok, hogy ilyen szép sikereket értek el tanulóink, ezzel is öregbítve iskolánk hírnevét!

*Kalydy Zsuzsa
könyvtárostánár*

Jelmondatunk: nyelvében éljen a nemzet!

Az ezredforduló küszöbére lépve, magyar államiságunk ezeréves évfordulójának évében, nemzetünk jövője iránti elkötelezettséggel végeztük nyelvápoló tevékenységünket.

Meggyőződésünk, hogy nyelvhasználatunk alakulásáért, az emberi beszéd korunkban tapasztalható torzulásaiért mindannyian felelősek vagyunk. Ezért a korábbinál is nagyobb figyelemmel, anyanyelvi kultúránk megbecsülésével, személyes igényességünkkel igyekszünk példát mutatni szűkebb és tágabb környezetünknek.

Szép eredményeket értek el az iskola tanulói a nyelvművelés valamennyi területén:

A Krúdy Gyula Gimnázium Péchy Blanka szakköre a tanévnyitó ünnepségen vette át a Kazinczy-jutalmat, amelyet az Oktatási Minisztérium ítélt oda a diákok folyamatos, kiemelkedő nyelvápoló tevékenységéért.

Az „Édes anyanyelvünk” nyelvhasználati verseny országos döntőjén (Sátoraljaújhelyben) különdíjat kapott kiemelkedő teljesítményéért Komári Ágnes.

A „Péchy Blanka emlékversenyen” Budapesten, első díjat nyert Komári Ágnes, két harmadik díjat szerzett Nagy Marianna.

Az „Anyanyelvi napok” városi versenyén I. helyezést ért el az iskola „Krúdy nyelvművelő körének” csapata (Dudás Zsófia, Raizer György, Szoboszlai Kitti, Sajben Eszter).

A budapesti „Anyanyelvi napok” országos döntőjén I. helyezést ért el a „Krúdy nyelvművelő kör” csapata (Dudás Zsófia, Szoboszlai Kitti, Sajben Eszter)

A helyesírási verseny III. helyét szerezte meg Raizer György.

A „Kazinczy-verseny” megyei döntőjében III. helyezést ért el Nagy Marianna, a Péchy Blanka szakkör tagja.

Az általános iskolás korosztály Kazinczy-versenyén II. helyezett lett Sajben Eszter, a Krúdy nyelvművelő kör diákja.

A Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma és az Anyanyelvápolók Szövetségének „Nyelvművelő pályázat 2000.” című anyanyelvi pályázatán díjat nyertek: Raizer György, Komári Ágnes, Nagy Marianna. (A díjazott munka címe: „Hagyományörzés és korszerűség az írott sajtó nyelvében”)

A „Tetten ért szavak” című rádióműsor „Keressük a tíz legszebb magyar szót” pályázatán díjat kapott: Komári Ágnes, Dudás Zsófia, Raizer György.

A „Tetten ért szavak” „Pályázat emlékezetkönnyítő versekre” pályadíját kapta: Dudás Zsófia, Szoboszlai Kitti.

Az „Értsünk szót!” rádióműsor nyelvi feladványainak megfejtéséért jutalmat kaptak a Péchy Blanka szakkör és a Krúdy kör tagjai (Nagy Marianna, Komári Ágnes, Dudás Zsófia, Raizer György, Sajben Eszter, Szoboszlai Kitti, Pálóczi József).

A Duna Televízió „Nyelvörző” műsorának szövegjelölési feladványait, valamint nyelvi rejtvényeit rendszeresen megoldó tanulók hat alkalommal nyertek díjat (Dudás Zsófia, Raizer György, Nagy Marianna, Pálóczi József).

A nyelvi hagyományok ápolását, a magyar nyelv értékeinek feltárását, megóvását, gyarapítását tudatosan végzi az iskolai „Nyelvörző kör”. Legutóbb a régi mesterségek: fa-

zekasság, szövés-fonás, állattenyésztés régi magyar szavainak összegyűjtéséért kaptunk jutalmat a „Nyelvőrző” tv-műsor szerkesztőitől. (Dudás Zsófia, Raizer György)

A nyelvművelő munkát jól kiegészíti, színesíti az irodalmi, történelmi hagyományok ápolása, feltárása.

Siófokon, a „Krúdy napok” prózamondó-verseny országos döntőjében I. díjat és Krúdy-érmeket kapott Nagy Marianna 10. C osztályos szakkörösünk.

A Váci Mihály versmondó-verseny megyei döntőjében I. helyezett lett Komári Ágnes 6/V. osztályos tanuló, a Péchy Blanka szakkör tagja.

A Krúdy Gyula Gimnázium alapítványi bálján bemutattuk a „Magyar hasak, azaz ételfilozófia Krúdy-módra” című irodalmi összeállítást. (Komári Ágnes, Nagy Marianna, Dudás Zsófia, Raizer György, Szoboszlai Kitti, Pálóczi József, Tarcsay Botond, Farkas Zoltán)

Iskolánk névadójának sírjára koszorút vittünk a Kerepesi temetőbe, utána felkerestük nagyjaink nyughelyeit. Jártunk az Országházban, valamint a Budai Várban.

A Kossuth Rádió „Beszélni nehéz!” műsorának (szerkesztője Deme László professzor úr és Kerekes Barnabás) kéthetenként; a Duna TV „Nyelvőrző” műsorának (szerkesztő Matula Ágnes és Forgách Róbert) hetenként küldünk megoldásokat, beszámolókat, javaslatokat, leveleket. Valamennyi ötletünk, javaslatunk meghallgatásra talált és megvalósult az évi munka során.

Szakmai téren sokat fejlődtünk, ebben nagy szerepük van a rendszeres találkozónak (Budapest 4 alkalommal) a kiváló vezetőknél, az értékes szakkönyv-jutalmaknak, video kazettáknak, a nyári szakmai anyanyelvi táboroknak.

A Péchy Blanka anyanyelvi szaktáborban vesz részt: (Balatonboglár június) Raizer György, és Komári Ágnes.

A győri anyanyelvi tábor munkájába kapcsolódik be: Nagy Marianna és Dudás Zsófia (augusztus).

A körvezetők 14. országos anyanyelvi táborát Szentgotthárd szervezi, amelyre megkaptam a meghívót (július).

A rendszeres nyelvművelő munkát a nyári vakációban is folytatjuk, hisszük, hogy olyan ügyet szolgálunk, amely legfőbb biztosítéka az egész nemzet összetartozásának, a magyarság fennmaradásának. A magyar nyelv segít bennünket mai életünk formálásban, céljaink elérésében.

*Dr Durucz Istvánné körvezető
Kazinczy-díjas magyar tanár*

Érettségi dolgozat 2000

Állami létünk ezredik születésnapjához, a millenniumhoz kötődik az idei érettségi dolgozat egyik – választható – címe. A nemzetmentő, cselekvő hazaszeretet megnyilvánulásának nagy korszakát, a reformkor szellemiségét ismerhetjük meg az e témában legjobbnak ítélt dolgozatot olvasva.

Az esszé közzétételét – az igényes kidolgozás mellett – az motiválta, hogy a dolgozattól érezhető a nemes szándékok tisztelete, az értékekkel azonosuló erkölcsi magatartás is, így a klasszikusan szép stílusú fejtegetésnek személyes hitele van.

Olvassuk jó szándékú figyelemmel, nyitott lélekkel!

A „haza és haladás” kérdései a XIX. század első felének magyar lírájában

A XIX. század a magyarság történetében talán a legnagyobb és legfontosabb eszméket magába sűrítő korszak. Az a korszak, melyben minden törekvés a maga ellentétébe csapott át, melyben minden szó már a megfogalmazás pillanatában elutasítást nyert, melyben minden tett kudarcba fulladt, s az ember végső menedéke, a magány is az emberi kiszolgáltatottság terepévé lényegült át. Azok az évtizedek, melyek a legvilágosabban mutatták a haladás lehetőségét és a végzetes lemaradás veszedelmét. Egy nemzet sorsa vált kérdésessé, s ezt felmutatni, a jobbik út harcosává válni kötelesség volt a kor költőóriásai számára. Éppen ezért méltán nevezhetjük őket a legnagyobb magyaroknak. Hiszen ők a reformkor nemzedékének kimagasló egyéniségei, a magyarság öntudatának és önismeretének máig ható példái. Kölcsey és Vörösmarty... Kettejük közül talán a legnagyobb ideál, a múlt század igazi, folttalan mintaembere Kölcsey Ferenc. Ő korának legműveltebb, legolvasottabb, a korszellemet legjobban ismerő és megértő, a magyarságtudatot a legösszetettebben képviselő magyarja. Ő „a legszebb magyar költemény”, a nemzeti himnusz alkotója. Kevés olyan költőnk van, akitől bárki tud idézni, de e kevés közül ő az egyik a Himnusszal, Vörösmarty a másik, a Szózat című művével. Ők szólnak le hozzánk nemzeti ünnepeink dísztribünjeiről, az ő szavukra vágjuk vigyázba magunkat, s ezért valami különleges tisztelet övezi őket, amiért máig fejet hajtunk nagyságuk előtt.

E szavak hallatán : „Isten, áldd meg a magyart” furcsa borzongás tölt el minket, s felemelő hittel fordulunk – Kölcseyvel együtt – Isten felé! S van miért az „áldást”, a „bőséget”, a „víg esztendő” kérnünk, hiszen hol „mongol nyila”, hol „török rabiga” sújtotta őseinket. Ám amikor saját hazája ellen fordult a magyar nép:

„Hányszor támadt tenfiad / Szép hazám kebledre,…” Isten haragját is kiérdemelte. Ezért változik a vers utolsó strófája az elsőhöz képest, s így fejezi ki ez a keret leginkább a mű alapvető mondanivalóját: ha áldást nem is kaphat a „zivataros századok” bűnös népe, Isten szánalmát, védelmét talán jogosan „követeli”.

Egészen más hangulatú a Huszt című nyolcsoros vers, melyben a költő kivételes optimizmussal a tettek mezejére invitál bennünket:

„Messze jövővel komolyan vess össze jelenkort:
Hass, alkoss, gyarapíts, s a haza fényre derül!”

Mert itt „szó azon halhatatlan és hódíthatatlan szellemről van, mely századok óta most lánggal lobogva, majd hamu alatt emésztődve ég; s ezt nem zabolázza meg féktelen, nem győzi le hatalom, ezt csak megszelídíteni lehet”, vallja. Méghozzá erős, holtig tartó, a hazának szentelt munkával, hiszen megtanított minket rá:

„Minden pálya dicső, ha felőle hazádra derül fény.”

A vers első és második négyese különös ellentétben egyesül. A borongós hangulatú leírást – ami jól tükrözi Kölcsey lelkivilágát, ahogy Szerb Antal írja: „Szomorú gyermekkora óta a borongó bánat úgy hozzánőtt természetéhez, hogy nélküle talán élni sem tudott volna” – egy derűs „atyai jótanács” követi. Akárcsak a Parainesis nevelő szándékának intelmei:

„Fáradj a hazáért, s nem tenmagadért, így nem leszen okod panaszkodni. Ki magáért fárad, gyakran csalatkozik, ki lelke erejét hazájának szenteli, annak tettei előbb-utóbb sikerrel koronáztatnak meg, s a siker felől az emberiség elismert haladása biztosít.”

Ez a pár sor akár Kölcsey ars poeticája is lehetne, melyben megfogalmazódik életének, tetteinek, fáradságának és munkásságának célja.

S ehhez mennyire hasonló, mennyire testvéri közelségű Vörösmarty vezéreszméje! E költőóriási epikai és lírai megnyilatkozásai kivételes pontossággal és intenzitással adják vissza a legendás korszak (a reformkor, a szabadságharc és az elnyomás évei) nagy közösségi élményeit. A költő nemzeti, hazafias versei tartoznak a legmegszenvedettebbek a legőszintebbek és talán a legelementárisabb erejűek közé. Ide, e sorba tartozik a Szózat is.

A művész azonosul a magyarsággal, a közösség problémáival, s ez a személyes átélés adja a vers morális súlyát. Érveket sorakoztat a haza fontossága és a hazaszeretet erkölcsi kötelessége mellett. A belső vita, a reménytelenség és a remény, a hitetlenség és az életbe vetett hit adja az érvelés megkérdőjelezhetetlen hitelét. A haza fogalma – Vörösmarty értelmezésében – a kezdet és a vég, az emberi lét egyetlen, értelmet adó kerete.

„Bölcsőd az, s majdan sírod is,
mely ápol s eltakar.”

„A lázas vízió sorsán kibontakozik a költő magyarságélményének teljes polifóniája, s megszólal hazafisága a maga legigazibb mivoltában, mint a nemes emberi szenvedély sorslegyőző hatalmába vetett hit.”

„Az nem lehet, hogy annyi szív
Hiába onta vért,…”

„A Szózat nemzethalála nem a lassú elkorcsosodásnak, az erkölcsi süllyedésnek utolsó stációja – mint Kölcseynél” –, hanem a kiszámíthatatlan végzettel szembeszállás, a jövőért áldozatokat is vállaló nemzet tragikus bukása. De ez a bukás dicsőséges, a csőd diadal, a halál pedig új élet:

„Még jőni kell, még jőni fog
Egy jobb kor, mely után
Buzgó imádság epedez
Százvezrek ajakán.”

S, hogy milyen lesz ez a „jobb kor”, azt a A Guttenberg albumba című vers fejezi ki a legátfogóbban, melynek kulcsszavai a „napfény”, „béke”, „világosság”, „szív”, „ész” és „igazság”.

Ám azért, hogy ezek az eszmék valóra váljanak, hogy ezek a fogalmak „testet öltsenek” ebben a gyötrelmekkel teli, diszharmonióval dústított világban, hogy érezhessük a „napfény” melegét, a „béke” nyugalmát, a „világosság” megnyitotta utakat járhattuk a „szív”, az „ész” és az „igazság” eszményeivel felvértezve, válaszolnunk kell Vörösmarty legnagyobb kérdésére:

„Mi dolgunk a világon?”

Ezúttal a válasz így hangzik:

„... küzdeni / Erők szerint a legnemesbékért.”, ami most nem más, mint megmenteni a süllyedő nemzetet, s olyan magasra tenni, mint lehet, – hangzik a Gondolatok a könyvtárban utolsó soraiban. Nem megváltani kell hát a világot e hatalmas és halhatatlan „,tollforgató” szerint, hanem megakadályozni széthullását, végzetes pusztulását, ha kell, a hiábavaló küzdés véres verejtékével is. Ez tehát az igazi költői küldetés Vörösmarty és Kölcsey számára.

Ezért kiáltanak fel a múlt századból máig visszahangzó szavakkal:

„Jelszavaink valának: haza és haladás”

S e két eszméért, melyek az éltető erőt, a nemzeti élet forrását, a tettek vezérlőjét jelentették, vállalták a szenvedést is, mert tudták, a

„Hazaszeretet egyike a kebel tiszteletre legméltóbb szenvedelmeinek.”

Méltán kijelenthetjük, hogy a reformkorszak nagy romantikusai számára a vallásosságot a haza testesítette meg. Azt a rajongást, önfeláldozó odaadást, a csillagok magaslatáig emelt tiszteletet, melyet a hívő Isten lábai elé helyez, Kölcsey és Vörösmarty a hazának szentelte. Ezért vallja a Pázmán írója:

„Legszentebb vallás a haza s emberiség”.

Szajkó Eszter
12. C

Ezredvégi gondolatok

Ezredvégi köszönet a 6/II-nek, hogy iskolai dolgozataikból kiemelhető aforizmikus bölcsességgel, gyermekszájas őszinteséggel ajándékoztak meg bennünket; a 11. C-nek, hogy önkéntesen, vagy karitatív (tanársegítő) szolgálatként megosztották velünk értékfeltő aggodalmaikat; és tanártársaimnak, akik vállalták a nyilvános töprengést, önmagukat.

A gondolatmozaikok válogatása, rendezgetése közben tovább erősödött hitem önmagunkban, látva, hogy mennyire egy hatalmas szöttek szálai vagyunk, és milyen szép színes, nemes mintázatot adunk.

Az ezredfordulón én hiszek az ember „napraforgó” természetében.

Birkó Sándorné

6/II.

Sokak számára, köztük nekem is, még az is furcsa volt, amikor 1996 helyett 1997-et kellett leírni. Most pedig az összes számjegy változott.

*

Az ezredforduló, mint dátum, mindig megindította az emberek fantáziáját. Már a II. évezred kezdetére is háborút, pusztulást és halált jósoltak. Boszorkányok, papok és jósok zengedezték a világvégét, ami végül mégsem következett be. Majd a dátumok kissé feledésbe merültek, hiszen mindenki a saját életével volt elfoglalva.

*

A mostani szilvesztert az emberek nagyon ünnepelték, ugyanis sokan azt hiszik, hogy most volt vége a XX. századnak, pedig a II. évezred csak 2001-ben kezdődik, ezért szerintem akkor lesz a legnagyobb buli.

*

Ha már valóban elkezdődött az új évezred, jól elkezdjük, hiszen most az agyhártyagyulladás borzolja a kedélyünket idehaza.

*

Újra eltelt ezer év. Azóta sokat változott a világ, Szent Istvántól kezdve Orbán Viktorig. István nagy uralkodója volt Magyarországnak, most Orbánon van a sor.

*

Eljutottunk a Holdra, és már a Marssal is próbálkozunk, a számítógépek pedig már a virtuális valóságnál tartanak. Régi, lassú, lány zenéinkből kemény és gyors szintetizátor zene lett. Már utazhatunk víz alatt, vízen, földön vagy akár a levegőben is.

*

Az 1950-es és 60-as években minden gyermek és felnőtt a világűr „vonzásába” került. Ha megkérdezték egy gyerektől, hogy szerinte milyen lesz a világ 2000-ben, szinte kivétel nélkül azt válaszolta, hogy az emberek majd űrvárosokban fognak élni, a háztartási munkát pedig robotok fogják elvégezni. De nem így történt. Bebizonyosodott, hogy az embe-

riség nem képes 50 év alatt ilyen sokat változni, és hogy a Holdra induló osztálykirándulásokra még jó néhány évtizedet kell várni.

*

Azonban rengeteg problémával is meg kell küzdenünk a XXI. század küszöbén. A számítástechnikának és az internetnek köszönhetően a világ elautomatizálódott, és lassan ott tartunk, hogy az „élethez” már emberek sem kellenek.

*

Régen az embernek meg kellett küzdenie a természet adta lehetőséggel, ma meg a természetnek kell megküzdenie az emberiséggel.

11. C

A kérdés: Mit is várunk a holnaptól? Még szexibb csinibabákat a kifutón, ezüstszürke hajbemosókrémet, esetleg másodperc alatt elkészíthető, mélyhűtött vacsorát?

Mára annyira felgyorsult az életritmusunk, és annyira érzelemmentessé váltak hétköznapjaink, hogy már a nagyid is megkérdezi: „Miért nem látlak sose mosolyogni, kisunokám?” És szegény nagyid nem tudja, hogy azért vagy fapofa, mert két órája nem szívtál egy slukkot sem, és a haverok egy órája darts-oznak a sarki Pub-ban, téged pedig elcipeltek a szüleid az Isten háta mögötti kis faluba. De te valószínűleg csak ötven év múlva fogod fel, hogy inkább beszélgetned kellett volna vele, mert ő még tudta, hol kell keresni a boldogságot.

Majd ha te mesélsz az unokáidnak arról, hogy milyen jó volt az 1998-as nagy hó, és milyen felejthetetlen az 1997-es üstökös, az 1999-es napfogyatkozás, lehet, hogy meg se hallják, mert a virtuális sisak – TV1024-es csatornáján nézik az űrkalózok 638-dik epizódját. De te büszke vagy rá, mert nem ő lőtte le az osztálytársait, csak Spacebaul biztonsági rendszerét törte fel...

Lehet, hogy csak az én lelki szemeim előtt lebegnek ilyen borús képek. Nektek legyen igazatok!

*

Mindenkinek megvan a maga véleménye az ezredfordulóról, azonban ezek a vélemények egy ponton megegyeznek. Mind csak a társadalom és tudomány fejlődését taglalják, az egyénre nem térnek ki. Pedig az ember is fejlődött. Magasabb lett, okosabb, és tovább él!? Vagy mégsem? Az emberi ősi természet évezredek múltán sem változott, ösztöneink, motivációink a régiek maradtak. Így hát, ha bennünk is fennáll a kettősség, hogyan is tudnánk az egész emberiség fejlődéséről egyértelműen nyilatkozni.

*

Napjaink rohanó világában a lehetőségek felső határát már nem tudjuk meghatározni. A tudományok fejlődése egyre kellemesebbé, kényelmesebbé teszi életünket, aggodalmaink elhessegetésével segít érezni a „boldogságot.”

*

Az embernek a történelem során egyetlen célja volt, saját kényelmének a megteremtése, illetve a hatalom megszerzése és gyakorlása egymáson és a környezetén. Most egy új nemzedéket kellene felnevelni, mely egy jobb, tisztább, kevésbé önző társadalom megteremtéséért fog küzdeni.

*

Tanárok

1.

E sorok íróját érdekli az asztrológia, a buddhizmus, a szufi bölcsességek, tiszteli az érzelmi intelligenciát, (és szereti Szepes Máriát), szeret beszélgetni, szokott vitatkozni, és egyre jobban vágyik a nyugodt harmóniára, amelyben még eddig –tartósan – nem volt része. Hiszi, hogy a Vízöntő-kor embere kénytelen lesz egyre inkább figyelni a „jelekre”, amelyek körülöttünk és bennünk vannak. „Az élet olyan, mint a közlekedés, tele van jelzőlámpákkal. Át lehet menni párszor a piroson és be lehet hajtani a zsákutcába, de időpocsékolás. Előbb-utóbb mindenkinek be kell töltenie a hivatását. Aki nem figyel a jelekre, vagy tudatosan szembeszegül velük, annak nehezebb, rögzöttebb, hosszabb lesz az útja. A világegyetem jó könyvelő. Tartozik és követel. Nem lehet kibújni alóla.” (Elixír)

*

Mit üzen a 2000. év? A „Halak” korszak rád rótt a viselkedés batyuját. Ne „viselkedj!” Mert a viselkedés legtöbbször a másik becsapása! A viselkedés képmutatás! Akit a viselkedése alapján fogadnak el, annak örökké viselkednie kell. Azt nem ismerik. Abban fojtott – és lehet, hogy gyilkos indulatok vannak. Legalábbis önpusztítók.

*

Légy önmagad! Merj gyenge, érzékeny lenni, inkább sebződj, mint sebezz, mert ez is erő! Választhatsz rendhagyó utat, ha az valóban a tiéd! De légy nyugodtan szabályos, ha a rend és szokás útja a tied. Dönthetsz villámgyorsan és környezetet számára meglepően és felelőtlenül, mert a döntés felelőssége és következménye is a tied. Hihetsz Istenben vagy lehetsz ateista, de ha az utóbbi vagy, ne cáfold a tudomány göggyével az előbbi hitét! Ha boldogtalan vagy, ne irigyeld a másik boldogságát, ha viszont boldog vagy, szórd szét a többiek felé ezt az érzést!

*

Lehetsz türelmetlenül szenvedélyes, jószándékúan tapintatlan és tapintatból közönyös: nevelned kell magad. Mert a másik ember egy másik ember, és mégis a másik ember is te vagy.

És ha ilyen menthetetlenül idealista és bizony „didaktikusan” lelkiző vagy, azt is vállalj fel. Akkor is, ha megmosolyognak...

Tóth Józsefné (Klári néni)

2.

A 2000. év. Miért gondoljuk, hogy fontosabb, mint a többi? Mindennapi számmágiánk miatt? Hatos számrendszerben 13132-nek íránk. És más számokkal? Kilences számrendszerben a 2000 az 1458-as évet jelenti. Mátyás uralkodásának kezdete. Ez jelentős.

*

De nekem sokkal fontosabb 1973 és 1977. A lányom, illetve a fiam született ekkor.

*

És az országunknak? Az állam 1000 éve született. Ez is „szép kerek” szám. És mi minden történt VELÜNK!

*

És a világnak? Ideje lenne nagykorúvá válni. Mint a tudományokban. Mert ami ott történt, az csodálatos, az lenyűgöző. Az utolsó 100 év szinte már hihetetlen.

*

Ha egymás megértésében csak a töredékét valósítanánk meg a 2000. év után?...

Tóth István

3.

2000? – idősemleges szám

„Én úgy vagyok, hogy már százezer éve nézem, amit meglátok hirtelen” – mindannyian így vagyunk, nemcsak József Attila: az emberiséggel egyidősen, a „VAN-ni” „őstudásával” az életbe érkezve.

*

Csakhogy: LENNI, aki Valójában Vagy azzá, ez örök „program” a létezésben. Shakespeare ennek megértésében segít: „Több dolgok vannak földön és égen Horatio, mintsem bölcselmetek álmodni képes.”

*

Így hát 2000 annyi, mint bármelyik szám vagy „nemszám”.

(Anonim)

Krúdys diák a „nagyvilágban”

...Vasárnap délután, álmos napsugarak kúsznak a kikopott fapadlózaton. Egy fénycsóva rávetődik a levetett és kupacba hányt ruhákra, a félig használt tusfürdők és még vizes fürdőszivacsok szekrényen tornyosuló csoportjára.

Kintről kiabálás. Ricsaj. Ajtócsapódás. Néha szavak törött darabkái is eljutnak a fülemhez angolul, németül, kínaiul, olaszul és még ki tudja hány nyelven.

Furcsa az itteni „örült, ragadd meg a napot életről” magyarul írni. Talán mert angolul beszélünk. Talán mivel a magyar az otthoni, ártatlan „fészek-kuckó” világhoz tartozik, ami egykor a jelen volt, de mostmár csak a múlt.

Ha kicsit felemelkedem ültő helyemből, pontosan rálátok a kéklő, ám a nap lenyugvó sugaraitól vérben úszó víz felszínére. Ott van a Kastély is. Meg az ösvény, ami Rilket a Duinoi elégiák írására ihlette. Ugyanazok, amiket egy évvel ezelőtt még csak képről ismertem. Igen, úgy jó egy éve kezdődhetett. Sohasem gondoltam volna, hogy egyetlen kis döntés megváltoztathatja az ember életét. Mekkora tévedtem. Számomra mindez az OKTV-vel kezdődött. Büszkeség – az első tízbe kerültem harmadikosan. Nem tudtam akkor még, hogy ez csak egy ugródeszka lesz. Olyan volt, mint amikor felérve egy magaslatra ráébredünk, hogy mennyi még a megmásznivaló. Engem a Sors egészen az Appeninek lábáig sodort.

Ha felemelem a fejem, három másik ágyat, asztalt és szekrényt látok, pont mint az enyéme, meg persze rumlit. A „nővéreim” mozognak a szobában. Arcukra pillantva is látható, mennyire különbözőek. Négyen vagyunk. Négy kontinens. Négy anyanyelv. Négy kultúra – és ez, még csak egy szoba.

Kanada, Japán, Nicaragua, Magyarország. Minden egyes nappal jobban ismerjük egymást, akarva-akaratlanul is családdá nővünk, de hát nem ez a célja az Egyesült Világ Kollégiumnak? Nemzetközi béke, szeretet, tanulás, tapasztalatok? Azért nem teljesen. Mennyi naív álom tört itt össze, mennyit tanultam az életről, azt el sem mondhatom. De a gyorsan jött tudásért mindig fizetni kell. Én még most is adósa vagyok a „duinoi adománynak”, és úgy rovom le minden nap a hiányzó összeget, hogy bárhogy is alakul, élem az „álom-életet”, dolgozom, bízok, csalódom, de nem adom fel.

Mindezt a jelentkezésemkor még nem tudtam. Az esszém, amit az ösztöndíj jelentkezésekor írtam „A világ, amelyben élni szeretnék” ma már kissé idealisztikus maszlagnak tűnik a számomra. Miután postára adtam, nem is gondoltam rá, aztán jött a behívó a pesti interjúra. Fiatal diákok vizsgáztattak, a kérdések széles skáláját és minden elképesztő variánsát záporoztatták a fejemre.

A meghallgatáskor beszélgettem egy fiúval. Ő volt Péter. Most itt van velem Duinoban. Mindkettőnket kiválasztottak. Azóta kilenc hónap telt el. Ennyi idő szükséges egy embriónak, hogy csecsemővé váljon, ennyi idő kell az én lelki transzformációmhoz is. Miben változtam? Az életem külsőségei változtak és persze a tőlük függő belsőségek is.

Jó emlékek és rosszak is. Megváltozott iskolarendszer, itt az igazgató élet és halál ura. A tanárok inkább barátok, velük közös a borozgatás is. Hét kötelező tantárgy, délutáni állandó elfoglaltságok, szociális munkák hetente kétszer, rettentő gyorsan elhasználódó tisz-

ta ruhák. Konferenciák, követségek, elnöki látogatások, jótékonyági gyűlések. Kötelező találkozók este 10-kor. A tanulni-kellene-pallos állandóan jelen, mindegy mit teszünk. Sikerorientáltság, óriási hajtás.

Az élet itt semmiképpen sem „normális”. Egy évben egyszer látod a családot. Nem használod az anyanyelved. Még a különböző kultúrák is kifogások melegágyai.

Hogyan kritizálhatsz egy agresszív viselkedést, ha a tradíció a hátere?

Hétvégi bulik a Mickey Mouse nevű bárban. Mosolygó arcok. Tánc az asztalon, hétvégi koncertek. Jelmezbálok minden hónapban. UFO-Buli, nemzetközi show-k. Közös rezidencia vacsorák, reggeli a szobatársakkal, pasta lasagna, gnocchi. Szobatarakító tánc. Közös zuhanyozás, éjszakai táborozás. Heti három-négy esszé. A bioszlaborban hatalmas kék védőszemüvegben légyfejű barátaim. Semmi magánélet. Minden közös, ruha, élmények, kaja. Lopások. Piszkos tócsákban úszó fürdőszoba. Nincs fűtés télen. Olasz bor. Hízás, étkezési zavarok. Bulímia, anorexia – mindig segíteni, hiszen te is kerülhetsz hasonló helyzetbe. Vitorlázás, hegymászás, demokrácia.

Angol nyelv mindig és mindenhol, és kávé, kávé, kávé... Párkapcsolatok, gyűlölködés, barátság, hazugság.

Mindez összezárván ebbe a kis kapszulába, amit úgy hívnak United World College of Adriatic. Az otthonom kilenc hónapja, és még egy másik évig.

A döntésemet, hogy ide jöttem, sosem bántam meg. Megtanultam hinni olyan értékekben, mint a barátság, család, önállóság. Rájöttem, hogy a nemzeti hovatartozás nem nacionalista halandzsa. Megértettem, hogy döntéskor vállalni kell a rizikót, s azt is, hogy az életemet csak én élem, és nekem kell valamit kihoznom belőle.

Szikora Ágnes

1999-ben OKTV-n 9. helyezett krúdys diák

Átlagos diák nem átlagos eredménye (kémiából felmentve)

Naponta elmegyünk mellette a folyosón, együtt bulizunk, de nem biztos, hogy tudjuk: Koncsos Péter (6/V.) nyolcadik lett a kémia OKTV-n.

Már az egész megérte, mert a heti kettőből nem kell bejárnom egy kémia órára.

Nem csak ennyit jelent Koncsinak, hogy benne van az első tízben. Bármelyik egyetemre jelentkezik, kémiából nem kell felvételiznie.

– Elsősorban a DOTE-ra szeretnék menni általános orvosi szakra.

– *Miért, nem kémikusnak készülsz?*

– Tudom, hogy ezek hallatán azonnal ez jut eszedbe, de nem tudnám magamat nap-hosszat egy laborban ülni elképzelni. Persze, hogy örülök ennek a helyezésnek, de ez még nem a jövőt jelenti a számomra.

– *Mit éreztél, amikor több ezer tanulóval együtt megírtad az első fordulót, és a dolgozatodat továbbították?*

– Nem igazán számítottam rá, hogy ilyen helyezést érek el végül, mert a mezőny nagyon erős volt. Ezenkívül váratlanul értek a feladatok is, nem ilyen típusúakra számítottam, főleg a harmadik fordulóban. Az előző évek feladatsoraiban szerves és szervetlen

kémiai összehasonlítások és anyagmeghatározások szerepeltek, ehhez képest az idén ilyen egy sem volt. Helyettük reakciókat kellett végrehajtani, és az észlelt változásokat megmagyarázni.

– Szerinted hogyan sikerült ezt a jó eredményt elérned?

– Mindenféle szempontból előnyös volt az a három hét, amit az iskola adott a felkészülésre. Némi tanulás azért tényleg nem ártott.

– Úgy hallottam, hogy bekerültél a Nemzetközi Diákolimpia felkészítő és válogató döntőjébe is?

– Így igaz. Másfél hetes budapesti felkészítő után vizsgáztunk a leadott anyagból. Sajnos nem jutottam tovább, de az vigasztal, hogy azok, akik ott versenyeztek, mind vegyésznek készülnek.

– 2001-ben legalább nyolcadik hely bioszból is?

– Persze. A dolog problémája csak a gyakorlati megvalósítás terén gyökerezik, ugyanittől még viszonylag messze állok.

– Sok sikert a jövőre, drukkolunk.

Sipos Éva
6/V.

Az agresszív, a félenk, a szerető és a rajongó kisautó

A Hollandiában megrendezett Ifjú Kutatók Nemzetközi Konferenciájáról különdíjjal tért haza Bódor Levente, 10. A osztályos (speciális matematika tagozatos) tanuló. Találmánya – mellyel e trófeát elnyerte – négy intelligens kisautó volt. A nem mindennapi alkalomból tettem fel néhány kérdést Leventének, melyekre készségesen válaszolt.

– Mi adta az ötletet?

– Egy természettudományi szakkörre járok a Bánki Donát

Szakközépiskolába, ahol – Zsigó Zsolt tanár úr segítségével – rátaláltam egy érdekes cikkre: a Természettudomány című folyóirat egy Braitenberg tanulmányról szóló írására. Ez az újságcikk és még az 1999/2000-es tanév elején kezembe került országos szintű innovációs pályázat, jó alkalmat adott arra, hogy elkészítsem a kisautókat.

– Milyen eredménnyel zárult ez a pályázat?

– A 143 pályázat közül-többek között-az enyémet is javasolták kidolgozásra.

- *És hogy jutottál el Hollandiába?*
- Ifjú Kutatók Nemzetközi Konferenciájának válogató versenyén indultam, amit az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen rendeztek. E megmérettetésen választottak ki 5 diákot, akik Hollandiában-pontosabban Nijmegenben – képviselték Magyarországot.
- *Hogy zajlott a döntő?*
- A háromnapos, remek hangulatú versenyen megjelentek Európa különböző országa-
inak ifjú kutatói. Minden diáknak angol nyelven kellett bemutatnia pályázatát, melyeket
különböző kategóriákba sorolva értékelték.
- *Melyik szekcióba tartozott, és miből állt az előadásod?*
- A számítástechnika ágába. Próbáltam minél színesebbé tenni, ezért vittem négy kü-
lönöző viselkedésű kiskocsit, különféle kapcsolási rajzokat, képeket, videofájlokat róluk.
- *Saját kezűleg készítetted a kisautókat? Miből állnak?*
- Az alapjuk lego, melyekre két villanymotort, két fotodiódát és más elektronikai esz-
közöket erősítettem.
- *Tulajdonképpen hogyan működnek?*
- Ezek a kisautók a fényre reagálnak, mely reakciók által emberi viselkedésmódokat
próbálok modellezni. Ez a biokibernetika.
- A fotodiódák a modellek szemei, melyek külön-külön vezérlik a mindkét oldali vil-
lanymotort. A legegyszerűbb két kisautó egyike agresszivitást, másika pedig félelmet mut-
tat. Az agresszív mindig a fényforrás felé fordul, majd egyre gyorsulva nekiütközik. Míg a
félénk minden alkalommal elfordul a fényforrástól.
- *Gondolkoztál-e már azon, hogy a mindennapi életben hol tudod ezt hasznosítani?*
- Igen, hiszen az egész onnan indult ki, hogy azért kezdtem a modelleket készíteni,
hogy az emberi idegrendszert próbáljam meg modellezni. Ezt bizonyítja az, hogy a bonyo-
lultabb két autóban már idegsejtekhez hasonló elektronikai eszközök vannak, melyek neu-
ronokat – emberi idegsejteket – szimulálnak. Mint az agy idegsejtjei – külső ingerek hatá-
sára – utasításokat küldenek a központnak, itt jelen esetben a motornak. A kétfajta autó
közül az egyik a szerető. Ez a fényforráshoz érve megáll, mintha imádattal csodálná a
fényt. A másik autó, a rajongó, amelyik megközelíti a fényforrást, és néhány kört tesz kö-
rülötte.
- *Továbbtanulási terveidben helyet kap-e a biokibernetika?*
- Természetesen igen, azonban a lehetőségeim meglehetősen korlátozottak. Ugyanis
Magyarországon e tudomány még gyerekcipőben jár, azaz magyar egyetemeken nem, vi-
szont külföldön igen kedvelt e téma. Így maradok a villamosmérnöki pálya mellett.

Budai Gabriella

10. A

Sakk-matt

Gimnáziumunkban már szinte hagyomány a sakk diákolimpián jól szerepelni. Az or-
szágos döntőben 3. hely, ez lett végeredménye a munkánknak. Ilyen még nem volt isko-
lánk történetében. A csapatunk tagjai: Szoboszlai Zita 12. B, Szoboszlai Kitti 6/II., Fráter
Edit 10. C, Görgey Ágnes 10. A.

A sakk egy sportág, mégha sokan nem is tartják annak. Egy kívülállónak csak annyit jelenthet, hogy két ember ül egy asztal mellett, és fekete-fehét táblán figurákat tologatnak. De a sakk korántsem csak ennyiről szól. Ez az ész játéka, haditervet kell készíteni, előre kell látni mindent, mert csak így lehet megnyerni a csatákat.

Magáról a játékról csak ennyit mondanék, de a sakkot nem csak egyedül, hanem csapatban is lehet játszani. Ilyenkor több táblán folyik a harc. Ez nem annyira szoros csapatmunka, mert nem lehet beleszólni senkinek a partikba, de mindig izgalommal figyeljük egymás játszóját, és a többi csapatot is, a konkurenciát. Mi is örülünk, ha az előttünk lévő csapatnak nem jön teljesen össze, de ez minden sport velejárója.

A versenyeken mindig csönd van, de akkor felmerül a kérdés, hogyan szurkolunk. Van úgy, hogy egy asztalt 20-an, 30-an is körülállnak, egy pissenés nélkül figyelnek. Ha pedig megnyerünk egy-egy játszmát, akkor gratulációkkal halmoznak el minket. A partik után az edző alapos elemzése vár mindenkit, még a győztes játszmában is mindig találnak valami kivetnivalót.

De a versenyek nem csak a hajtásról és pontvadászatról szólnak, hanem barátságok is születnek. A táblától felállva már újra egy mosolygós arc néz ránk Nagykanizsáról vagy éppen Pécsről

Lehet, hogy már ezért is megérte?

*Szoboszlai Kitti
6/III.*

A rettegett csapat világosban

1999/2000- es tanévben a Krúdy Gyula Gimnázium tanári kara úgy döntött, hogy haladva korunkkal, alkalmazkodva az ezredforduló kihívásaihoz, az új évezred diktálta feltételekhez, az egészséges életmód és életvitel megvalósítása érdekében, mindenféle gömb alakú tárgyak kergetésében és dobálásában vezetni le fölös energiáját. Eme mozgássorozatot – némi túlzással – a résztvevők kosárlabdának nevezték, s ez az elnevezés a közvélemény tudatába is belepótta magát.

A heti egyszeri edzések igen hamar meghozták eredményüket, hiszen a korábban oly rettegettnek hitt Önkormányzat csapatát kétszer is sikerült a földdel egyenlővé tenni. Erről a helyzetről bővebb felvilágosításért mindenki fordulhat Nyíregyháza Megyei Jogú Város jegyzőjéhez. A csapat másik jelentős eredménye volt (mely nem kevésbé dagasztja keblünket), a – Kölcsey- Krúdy- Széchenyi- Városháza szereplésével – Kosárvarázs 2000 néven megrendezésre kerülő eseményen a dobogós harmadik helyezés. A csapat tagjai így

megszabadultak néhány felesleges kilótól, s gyarapodtak tapasztalattal, néhány képkerettel és svájci bicskával. Az előkelőbb helyen végzett csapatok is elismerték a Krúdy lelkesedését, küzdeni akarását, s saját bevallásuk szerint is, győzelmük csak a szerencse számlájára írható.

A csapat kapitánya és menedzsere az önfelkiáltással megválasztott Ákos „AIR” Zsuzsa.

Edzéseken résztvevő tagok:
 Koncz István,
 a „Fekete Szikla”
 Dobró Tünde,
 a „Labda zsonglóre”
 Keresztessyné Takács Mária,
 az „Amazon”
 Justin Schaberg,
 a „Magic”
 Tar Ferenc,
 a „Kíméletlen”

Hol a labda?

Meghívott csapattagok:

Csoba Erika	Hoppál Béla
Tar Judit	Fábián János
Rák Tiborné	Farkas István
Petrilla Árpádné	Kovács Tibor

A következő évben nem biztos, hogy ilyen felállásban találkozhatunk a Dream-teammel, mivel igen fokozott érdeklődés mutatkozik a játékosok iránt az Albacomp és a PVSK-Mizo részéről. Az így befolyó bevételekből tervezik megvalósítani az iskola rekonstrukciójának II. ütemét.

Valószínűleg új taggal is bővül a csapat, azonban Dávid Kornél (bár igen tehetséges) jó ideig csak a cserepadon kaphat helyet.

KSLBORDAÁÁ

Kovács Tibor dob

Idő-pontok

Éjszakák sötét csendjében
Tücsökzenét hallgatók

Föltekintve bámulom, hogy
Elrepülnek a csillagok

Százmillió fényévekre
megannyi apró lámpás ragyog

rendületlenül forogva
évmilliók óta,
mint egy gömbölyű, gigászi,
végtelen óra
milliárd távoli
óramutatója.

Ferencz Ákos
6/V.

Aki él, annak fáj (Töredékek)

Mondatok az életről – szemben a világgal

Azt mondják, az ember célja, hogy megtalálja a helyét a világban. Én azt mondom, a világ célja, hogy megtalálja a helyét az emberben. Vagy inkább: az ember célja, hogy a világ megtalálja benne a helyét. Furcsa. Azt mondják, minden ember szerves része az egésznek. Én azt mondom, az egész szerves része az embernek. Azt mondják, az ember gazdagítja az életet. Én azt mondom, az élet gazdagítja az embert. Azt mondják, az ember maga az élet. Én azt mondom, az élet maga az ember.

Ha nem lenne ember, senki nem mondana semmit, nem tudnék lázadni.

Azt mondják, az ember szemben áll a világgal. Én azt mondom, a világ áll szemben az emberrel. Azt mondják, én szemben állok a világgal. Én azt mondom, a világ áll velem szemben.

Akkor én szemben állok az emberrel?

A nagybetűs (Élek?)

Nyári éjszaka. Kettesben. Vágy. Szenvedély. Beteljesedés. Reggelek. Várakozás. Fájdalom. Végre. Az első fog. Az első lépés. Az első szó. Az első kis baleset. Az első nap az óvodában. Az első „szerelem”. Az első ballagás. Az első tanítási nap. Az első pirospont. Az első fekete pont. Az első bizonyítvány. Az első nyári szünet. Az első ötös. Az első nap a felsőben. Az első egyes. Az első séta a „haverokkal”. Az első szál. Az első pohár. Az első adag. Az első csók. Az első alkalom. Az első bukás. Az első nap a középiskolában. Az első igazgatói. A sokadik szál. A sokadik csók. A sokadik pohár. A sokadik alkalom. Beteljesedés. Várakozás?? Műtét. Végre. Az első halál. A sokadik adag. A sokadik csók. A sokadik probléma. Az első kirúgás. Az első lépés a semmibe. A sokadik pohár. A sokadik szál. A sokadik adag. A sokadik csók. A sokadik beteljesedés. Várakozás: Pozitív. Műtét. A második halál. A második nekifutás. Igazgatói. A sokadik pohár. A sokadik szál. A sokadik adag. A sokadik alkalom. A sokadik felelőtlenség. A sokadik partner. A sokadik várakozás. Pozitív. Műtét. Végre? Nem. Baj van. Rák. A sokadik pohár. A sokadik adag. A sokadik fecskendő. Az első túlادagolás. A sokadik – az igazi halál.

Az első (utolsó) kérdés: Megérte?

Reménykedés az egész élet

Kémlelem az eget. Azt veszem észre, hogy nem látok semmit. Talán, aki a végtelen túlloldalán van, lát engem.

*Csepelyi Adrienn
9. B*

Verébtábor '99

Az idei verébtáborra augusztus 21-25-e között került sor Szurdokpüspökin, a Mátra alján, falu szélén... Az érdeklődés nagyobb volt, mint eddig valaha. 109 – leendő – elsős, kb 65 felsőbbéves és 4 tanár jött el.

A gyülekező szombatn reggel nyolc óra előtt kezdődött a vasútállomáson, ahová a számos színes szalag kiosztása, majd a szobák beosztása után lassan be is gördült a vonat, és kilenckor már javában zötyögtünk Hatvan felé. Onnan egy másik vonat vitt célba, s egy-két kilométernyi lankásabb hegymenet után megkönnyebbült lihegéssel dobtuk le málháinkat a tábor gyepére. Miután birtokba vettük a szobákat (a tízágyasokból helyhiány miatt lett néha tizenhat is...), és megebédeltünk, nekiláttunk a csapatok megalkotásának. A 8 csapat összetételéről a szerencse döntött, s mindegyikük élén két-két VDÖK-ös diák állt.

Ettől kezdve, ha éppen nem volt más program, az idő döntő részét az elsősök közti vetélkedők tették ki. A csapatkapitányok a játékban aktívan nem vehettek részt, leginkább jó tanácsokkal és lelkesítő szavakkal segítettek. A versenyszámok között az énekléstől a léggömbborotváláson keresztül a négylevelű lóhere-gyűjtésig jó néhány képtelenség szerepelt, aminek már nevet adni is jó feladat lenne. Az örültségek tetőpontját a vasárnap esti

„akadályverseny” képezte, ahol a feladatok helyszínei között a sötétben rövid, talányos versek mutatták az utat, és mindeközben folyamatosan gyűltek a pontok...

A hétfő délelőtti foci- és röplabda-bajnokságon viszont nem lehetett pontokat szerezni, – talán épp ezért nem volt tetemes a részvételi arány. Délután Pásztón strandra mentünk és moziba. Keresd a nőt! Az arcokon mindinkább a kialvatlanság jelei tükröződtek. Hiába, minden program ellenére az éjszakai órákra is próbáltunk tartogatni némi energiát és kreativitást.

Hétfőn éjjel körül útnak indultak a felsősök első expedíciói. Három-négyfős csapatokban végigsettenkedtünk a verebek szobáin, s az alvókat nagyon finoman felébresztve megtudakoltuk, hová tették az űrhajókulcsot. A segítőkészebbek (félálomban) gondolkodóba estek, néhányan a táskájukat is kiforgatták. Mi meg, gonoszok, igyekeztünk nem megpukkadni a nevetéstől...

Am egy idő után az űrhajó-dolog lejárt lemezzé vált, kénytelenek voltunk kigondolni valami újat. Kitaláltuk, hogy ha már nem csinálhatunk éjszakai túrát, legyen legalább egy vaklármá! Így aztán éjjel kettőkor nekiláttunk felverni a népet, s az elképedt „gyűrött” tömeggel nem sokkal később fergeteges esőtáncba kezdtünk. Azután mentünk vissza aludni. Ez a kis közbjáték az elsősök között hosszú időre kényes pont maradt.

Kedden – gyöngyösi kiruccanásunkon – már végképp, szinte mindenkin eluralkodott a „kóma”, valószínűleg nem sokan akadtak, akik a néhány órányi szabadidőben valami értelmeset is véghezvittek. Az esti tábortűznél sokkal inkább a nyári szünettől búcsúztunk, mint egymástól. Éjfélig énekeltünk, azután mindenki visszaszívárgott a szobájába. Vagy mások szobájába.

A szerdai délelőtt jórészt már a készülődéssel telt, a hazaindulás előtt már csak néhány rövid játékra maradt idő. Hatvanban volt időnk az átszállásra, bőven. Közhírré tétetett a csapatverseny eredménye, majd a maradék egy órát többünk félálomban töltötte a peronon gubbasztva. A hátralévő úton jókat beszélgettünk, pihe-puha ágyakra gondoltunk, meg a jövő évi verébtáborra, és persze énekeltünk – a változatosság kedvéért. Az ablakhoz (amin kihajolni veszélyes) csak egy labda merészkedett túl közel. Személyi sérülés nem történt.

Ferencz Ákos

6/V.

Tuti buli Ruzbacy-ban

Remegő lábak csoszognak a sífelvonóhoz.

Az első csúszásokon már túl vannak, most ideje, hogy megtanulják a felvonó használatát – végtére is nem lehet örökké feltaposni a hegyre. A sorban elől állók a legbiztosabb támaszpon- tok. Nem csinálhatták nagyon rosszul, mert nem estek ki. Ugyanígy kellene elkapni a felvonó rúdját, utána pedig vigyázni arra, hogy a lécek párhuzamosan haladjanak egymás mellett...

A kiszállás után jöhet a második rész: meghódítani azt a szakadatlan mélységet, amely ott lenn tátong, s ami miatt gyönyörű sport a síelés. Jó a hegy tetejéről a völgybe érni, hogy azután újra nyakunkba vegyük a hegyet, ezúttal merészebben. Felvonózás közben már bátrabban szemléljük a gyönyörű téli szlovákiai tájat: a hótól roskadozó fenyőfákat, a tölvelek között megcsillanó napsugarat, és a szerencsétlenkedő síelőket.

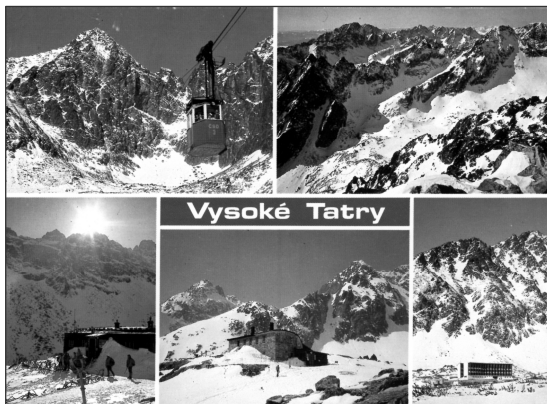
A hóesés és a ragyogó napsütés egész héten elkísért; a legjobb februári hetet fogtuk ki. A kinek fárasztó, kinek kevésbé fárasztó nappali síelések után este a szálláson hajnalig tartó bulizásokat csaptunk, amit néhányszor megpecsételtek a szomszédos szobákból ki- üvöltő Halkabban! hangok. Megesett az is, hogy egy-egy későig kóborló csapat nem tudott bemenni az ajtón, mert kizárták őket...

Az eleinte tiszta szobákat semmi perc alatt sikerült feldúlni, aminek valószínűleg csak a takarítók nem örültek, akik két-három naponta próbálták visszaállítani az eredeti állapotot.

A sípályán a jegyárúsítók sem örültek, akiket diplomáciai manőverekkel sikerült rá- venni arra, hogy a hetvenöt fős összlétszámra való tekintettel ol- csóbban adják a bérletet.

A hetvenöt főből mind a het- venöt kéz- és lábtörés nélkül jött haza, s alig várják, jogy az új éve- red első februárjának közepén újra sílécet vegyenek fel és neki- vágjanak egy új kalandnak.

*Sipos Éva
6/V.*

Bélapátfalván

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy pék. Ennek a péknek két péklapátja volt. „A” lapát és „B” lapát. Mivel mindig csak az „A” lapátot használta, ezért az hamarosan tönkrement. Így hát elindult a fészerbe, hogy megkeresse a „B” lapátot. Azt azonban, mivel olyan sokáig állt használaton kívül, megrágtá a szú. A pék bánatosan így kiáltott: Anyjuk Bé – lapát – falva!

Hogy a történet végére járjunk, mosollyal az arcunkon és dallal a szívünkben, elindultunk az Óperenciános – tengeren túlra, ahol a kurta farkú malac túr. Elértünk egy istállóba, ahol egy fényes vörös csillag ragyogott a fejünk fölött 3 napon keresztül. Mindenki megpróbált olyan szobát foglalni, ahol a széknek legalább két lába megvolt. A szél süvített az ablakszilánkokon, robbanásszerű hanggal magával ragadva a kilincstelen vasajtót. Egyetlen előnye annak, hogy a lámpában csak a csillagok fénye tükröződött, hogy a szobában még a szúnyogok is csak zseblámpával közlekedhettek. A falakat, melyeket a cementgyár „Kiváló Dolgozó”-nak végakarata díszített, csak a bogarak precíz államszervezete tartotta össze. A szobában volt még egy egér, ami az ofő ajtaja alatt éppen befért.

A Feneketlen-tó jellegű ágyak és a többi „mesébe illő körülmény” a szabad ég alatt alvás bús romantikájára kényszerített minket. Reggel az önműködő WC vízözönszerű hangjára ébredtünk. Az őseMBER istállóskői barlangja teljes felüdülést nyújtott a szállásunk után. A bélapátfalvi apátság gondnokát látván a sötét középkor Notre Dame-ja jutott eszünkbe.

De azért mi jól éreztük magunkat, és biztos, hogy nem kevertük össze a kényelmet a boldogsággal. Az üveghegyeket magunk mögött hagyva boldogan élünk a következő kirándulásig.

6/III.

4 NAPOS vakáció

1999. augusztus 9-12. között „soron kívül” kirándult az osztály Szegedre. Az út apropója természetesen a napfogyatkozás volt, de ha már odáig utaztunk, eltöltöttünk néhány napot, a megszokottnál egy-két nagyságrenddel kevesebb múzeum és egyéb nevezetesség társaságában. (Hogy ne maradjunk szégyenben, ezek sokszoros, lelkiismeretes bepótlásában majd a Pécsi Dzsámik Hada volt segítségünkre, szeptemberben.)

Legádázabb ellenségünk – buszunk feltörői mellett – mindvégig a hőség volt. A tikasztó, fülledt, cirka negyvenfoknyi meleg a szabadban sem volt sokkalta elviselhetőbb, mint a buszon, és a – hajlékul szolgáló – koliban sem festett rózsásabban a helyzet, itt ugyanis aligha lehetett kinyitni az ablakokat. (Helyükön űr tátongott.) Azért hősiesen tartottuk a frontot, szemünk előtt párolgásunk közben az esti utcabálok kecsegtető reménye, és a velük járó valamelyes lehülés lehetősége lebegett, meg a seregnyi csótány, akik szintén hősiesen tartották a frontot. A kreatívabbak a fűvészkerti tóban hűtötték le magukat

egy csobbanással. Türelmetlenül hallgattuk az előrejelzéseket, remélve, mégis inkább ilyen marad az idő. A nagy napra borult éggel, esővel fenyegettek.

Augusztus 11-én az égre vetett első bágyadt pillantásokat (az ablak helyén elterülő ürön keresztül) többféleképpen éltük meg, attól függően, hogy az épület melyik oldalán volt a szobánk. Ahogy *egyik felünk* kipislogott, igencsak megörült, hurrá, a Nap ragyogott, alig néhány kósza felhő lubickolt az égen. A *másik felünk* egyáltalán nem volt ennyire vidám. Ők rögtön látták a felénk nyomuló végtelen, lomha fellegeket, amiktől hamarosan egyik felünknek is arcára fagyott a vigyor. Szakadó esőben zötyögtük Ópusztaszerig. Mire odaértünk, még éppcsak gyülekeztek az első fecskék az első buszokban, s mi még legalább egy órát gubbasztottunk a miénkben, álmosan, reménykedve hallgatva a rádiót, hogy talán majd csak bejelentik, hogy ez az egész csak tévedés, műszaki hiba, elnézésünket kéri, perceken belül kijavítják, mindjárt nem lesz semmiféle felhő. De a felhők maradtak. Helyette az S. rádió egyik félbolond reggeli műsorvezetője elkezdett üvöltöni, és perceken keresztül, önkívületben ordította, hogy D. Tamás, ifjúsági és sport miniszter levizgázott, azaz megszerezte élete első diplomáját! Feldobódtunk.

Aztán lassan kikászálódtunk, és megszálltuk az emlékparkot, hogy az időjárástól függetlenül megtekintsük a Feszty-körképet. Kit pillantunk meg a terem félhomályában, a csatazaj és a halk lódobogás közepette?! Egy vadonatúj diploma valamint az ifjúsági és a sport tárca láthatóan boldog tulajdonosát, D. Tamás urat, személyesen... Meghatódtunk. Hát még amikor kiléptünk a szabadba? Nem hittünk a szemünknek, a Nap már fogyóban volt, és ismét hétágra sütött, a fellegek szétszéledtek, de nem végleg. Jócskán okoztak még izgalmat, mielőtt – az utolsó pillanatban – tényleg eltakarodtak.

A teljes napfogyatkozás hangulatát sokan megtapasztalták élőben, aki pedig kimaradt belőle, már éppen eleget láthatott, hallhatott, olvashatott róla. A tavon hatalmas úszó máglyát gyújtottak, vágózó lovak patái és sámándobok dübörögtek, s a táncosok fergeteges körtánccal kérték vissza a Napot az istenektől. A varázs megtört, de mindenki ott maradt egy-egy szilánkjára.

Ahányan voltunk, annyiféle nyomot hagyott bennünk az égi csoda, de hazafelé, a buszon mindnyájan arra gondoltunk, szerencsések vagyunk, hogy itt lehettünk, és ha vigyázzunk magunkra, és egészségesen táplálkozunk, talán megismételhetjük ezt a bulit – bő 80 év múlva.

6/V.

A tanév eseményei

1999. augusztus

25. 9 ⁰⁰	Alakuló értekezlet	F.: igazgató
26.	Szertárak előkészítése	F.: munkaközösség vezetők
27.	Szakmai továbbképzésen való részvétel	F.: igazgató + munkaközösség vezetők
30.	Munkaközösségi megbeszélés	F.: munkaközösség vezetők
31. 8 ⁰⁰	Nevelőtestületi értekezlet	F.: igazgató
31. 17 ⁰⁰	Tanévnyitó ünnepély	F.: igazgató

1999. szeptember

01.	Első tanítási nap	
02-03.	Tanulmányi kirándulások	F.: osztályfőnökök
10.	Bizonyítványok rendelése	F.: dr. Szabó Józsefné
15.	Osztályozó-, faktos-, szakköri naplók kitöltése, az elmúlt tanévek leadása	F.: dr. Szabó Józsefné
15.	Iskolai sportkör közgyűlése	F.: Fábíán János
15-ig	Szociális kérelmek elbírálása (étkezési, tanszer, stb.)	F.: osztályfőnökök + ifjúságvédelmi felelős + dr. Szabó Józsefné + titkárság
17.	Pályaválasztási tájékoztató anyagának elküldése	F.: dr. Szabó Józsefné
17.	Indulás az Erkraht-i gimnáziumba	F.: Barabásné dr. Deme Zsuzsa + Szegedi Erzsébet
20.	Tanmenetek, mikrotantervek elkészítése, leadása	F.: szaktanárok
20-ig	Nyomatványrendelés	F.: dr. Szabó Józsefné
23. 17 ³⁰	Tájékoztató a 6. és 8. osztályos tanulók számára induló előgondozó szakkörökről, beiskolázásról	F.: igazgató
24.	OKTV és egyéb tanulmányi versenyre való jelentkezések leadása	F.: Sallai Judit + szaktanárok + munkaközösség vezetők

24.	Előrehozott osztályozó vizsgára való jelentkezések leadása	F.: dr. Szabó Józsefné + szaktanárok
30-ig	Tantermek dekorációjának elkészítése	F.: osztályfőnökök

1999. október

01.	Munkaközösségi munkatervek elkészítése	F.: munkaközösség vezető
04.	Tantermek dekorációjának értékelése	F.: Sallai Judit, Krutilla József, DÖK elnök
06.	Megemlékezés az aradi vértanúkról	F.: történelem munkaközösség
07. 17 ³⁰	Szülői értekezlet a 7. és 9. évfolyamok számára	F.: osztályfőnökök
21. 15 ⁰⁰	Megbeszélés a munkaközösség vezetőikkel	F.: igazgató
21.	Megemlékezés Krúdy születésnapjáról	F.: magyar munkaközösség
21.	Előrehozott írásbeli osztályozó vizsgák
Eötvös Fizika Verseny	F.: dr. Szabó Józsefné
F.: munkaközösség vezető
22.	Megemlékezés az október forradalomról és szabadságharcról	F.: magyar munkaközösség
27.	Előrehozott szóbeli osztályozó vizsgák	F.: dr. Szabó Józsefné
28. 17 ³⁰	Szülői értekezlet a felsőbb évfolyam tanulói számára	F.: osztályfőnökök
29.	Verébavató (disco)	F.: osztályfőnökök + Tar Ferenc
30.	Felvételi tájékoztató elküldése a jegyzőknek	F.: dr. Szabó Józsefné

1999. november

11. 17 ³⁰	Pályaválasztási szülői értekezlet a 6. és 8. osztályos tanulók és szüleik számára	F. igazgató
15.	Osztályzatok szóródásának ellenőrzése	F.: dr. Szabó Józsefné
+ Sallai Judit
18. 15 ⁰⁰	Nevelési értekezlet	F.: igazgató

1999. december

02. 17 ³⁰	Fogadóóra	F.: minden pedagógus
11.	Szalagavató	F.: igazgató, osztályfőnökök
16.	Megbeszélés a munkaközösség vezetőikkel, közalkalmazotti tanáccsal	F.: igazgató

21. 15 ⁰⁰	Karácsonyi ünnepély	F.: magyar munkaközösség
+ Tar Ferenc
22.	Tanítás nélküli munkanap	

2000. január

20. 15 ⁰⁰	Fogalmazási verseny 6. osztályos tanulóknak	F.: Birkó Sándorné
20. 16 ⁰⁰	Krúdy matematika verseny 6. osztályos tanulóknak	F.: Háhn Ferenc
25.	Faktos kérelmek leadása	F.: Sallai Judit
27. 15 ⁰⁰	Félévi osztályozó értekezlet	F.: igazgató
28.	Kosárlabda, délután sportbál	F.: Fábíán János + Tar Ferenc
30-ig	Tankönyvrendelés egyeztetése, leadása	F.: munkaközösség vezetők
+ Nádasy Csaba
31.	A tanulók értesítése a tanulmányi eredményekről	F.: osztályfőnökök

2000. február

01.	Statisztikai adatok elkészítése	F.: osztályfőnökök
03. 15 ⁰⁰	Nevelési értekezlet	F.: igazgató
07.	A hatosztályos gimnáziumban jelentkező tanulók felvételi lapjainak bekérése	F.: dr. Szabó Józsefné
+ Sallai Judit
10. 17 ³⁰	Szülői értekezlet	F.: osztályfőnökök
12-19-ig	A végzős osztályokban az érettségivel, továbbtanulással kapcsolatos tájékoztatás	F.: dr. Szabó Józsefné
+ osztályfőnökök
18.	Alapítványi bál	F.: SZMK + Rák Tiborné
+ iskolavezetés
21.	Érettségi jelentkezési lapok leadása	F.: dr. Szabó Józsefné
22-ig	Felvételi jelentkezési lapok ellenőrzése	F.: osztályfőnökök
25. 19 ⁰⁰	Farsang (disco)
Sítábor	F.: DÖK + Tar Ferenc
F.: Fábíán János

2000. március

01.	A 8. osztályos tanulók jelentkezési lapjának beérkezése	
04. 9 ⁰⁰	Szóbeli elbeszélgetés a 6. osztályos tanulókkal	F.: iskolavezetés

09.	Értesítés a 6. osztályos tanulók felvétéléről	F.: igazgató
10.	Tanítási szünet az írásbeli felvételi vizsgák miatt	F.: igazgató
14.	Megemlékezés március 15-éről	F.: magyar munkaközösség
15.	Kosárlabda találkozó volt krúdysokkal	F.: Kovács Tibor + Fábíán János
24.	Felvételi rangsor elküldése a vizsgaközpontnak	F.: igazgató

2000. április

06.	Osztályzatok szóródásának ellenőrzése	F.: dr. Szabó Józsefné
+ Sallai Judit
11-14.	Dán vendégek fogadása	F: Dr. Nagyné Tömösváry Judit
15.	A vizsgaközpont visszajelzése a gimnáziumunkba felvett tanulókról	
20.	A felvett tanulók kiértékelése	F.: igazgató
17-25-ig	Tavaszi szünet	
26.	Érettségi tételek leadása gépelésre	
27. 17 ³⁰	Fogadóóra	F.: minden pedagógus
28.	Tanári megbízások az érettségi vizsgára	F.: igazgató

2000. május

05.	Negyedikes búcsúztató (sportolók)	F.: testnevelés munkaközösség
+ DÖK
12. 15 ⁰⁰	Osztályozó értekezlet a végzősöknek	F.: igazgató
13. 9 ⁰⁰	Ballagás	F.: igazgató
15.	A végzős évfolyam bizonyítványainak, naplójainak, anyakönyveinek lezárása, statisztikai adatok leadása	F.: osztályfőnökök
15.	Magyar érettségi írásbeli	F.: igazgató
16.	Matematika írásbeli érettségi	F.: igazgató
17.	Német írásbeli érettségi	F.: igazgató
18.	Rajz, fizika írásbeli érettségi	F.: igazgató
19.	Kémia írásbeli érettségi	F.: igazgató
22-24.	Közös írásbeli érettségi felvételi vizsgák	F.: igazgató
25.	Angol nyelv írásbeli érettségi	F.: igazgató
31.	Utolsó tanítási nap a 6/IV. oszt. tanulóinak	

2000. június

05-13.	A 6/IV. oszt. osztályozó vizsgája	F: igazgató + szaktanárok
05.	Betekintés a 6/VI. írásbeli érettségi dolgozataiba	F.: szaktanárok
06.	A 6/VI. osztály dokumentumainak elküldése az érettségi elnöknek	F.: jegyző
06.	Betekintés a 12. A írásbeli érettségi dolgozataiba	F.: szaktanárok
07.	A 12. A osztály dokumentumainak elküldése az érettségi elnöknek	F.: jegyző
08.	Betekintés a 12. B, 12. C írásbeli érettségi dolgozataiba	F.: szaktanárok
09.	A 12. B, 12. C osztály dokumentumainak elküldése az érettségi elnököknek	F.: jegyzők
13. 15 ⁰⁰	Tanév végi osztályozó értekezlet	F.: igazgató
14-16.	A 6/VI. osztály szóbeli érettségi vizsgálója	F.: igazgató
15-16.	A 12. A osztály szóbeli érettségi vizsgálója	F.: igazgató
19-21.	A 12. B, 12. C osztály szóbeli érettségi vizsgája	F.: igazgató
23.	Évzáró ünnepély – Nevelő testületi értekezlet	F.: igazgató
24.	Tantestületi kirándulás	F.: közalkalmazotti tanács
26.	Beiratkozás	F.: osztályfőnökök

I. Országos versenyek

OKTV

Matematika

II. kategória

I. fordulóból továbbküldve:

		<i>Felkészítő tanáruk</i>
Oláh István	6/VI.	
Éles Edit	6/VI.	Muri Erika
Farkas Zoltán	6/V.	

II. fordulóra, majd az országos döntőbe jutott:

		<i>Felkészítő tanára</i>
16. h. Oláh István	6/VI.	Muri Erika

III. kategória

I. fordulóból továbbküldve:

		<i>Felkészítő tanára</i>
Szatmári Gergely	11.A	Koncz István

Fizika

III. kategória

I. fordulóból továbbküldve:

		<i>Felkészítő tanáruk</i>
Nyerges Gábor	6/VI.	Háhn Ferenc
Zsiros Attila	6/VI.	
Oláh István	6/VI.	
Kántor Judit	6/VI.	
Gulyás Mariann	6/VI.	

II. fordulóra jutott:

		<i>Felkészítő tanáruk</i>
Nyerges Gábor	6/VI.	Háhn Ferenc
Zsiros Attila	6/VI.	
Oláh István	6/VI.	

Kémia

I. kategória

I. fordulóból továbbküldve, és a II. fordulóra jutottak:

Koncsos Péter	6/V.	<i>Felkészítő tanáruk</i> Balogh Istvánné
Szatmári Gergely	11.A	
Giday Gergő	6/VI.	
Zsiros Attila	6/VI.	

II. kategória

I. fordulóból továbbküldve, és II. fordulóra jutott:

Páyer Edit	6/V.	<i>Felkészítő tanáruk</i> Balogh Istvánné
------------	------	--

Országos döntőbe jutott:

8. h. Koncsos Péter	6/V.	<i>Felkészítő tanáruk</i> Balogh Istvánné
22. h. Szatmári Gergely	11.A	

Biológia

II. kategória

I. fordulóból továbbküldve:

Kántor Judit	6/VI.	<i>Felkészítő tanáruk</i> Sallai Judit
Páyer Edit	6/VI.	
Riskó Ferenc	6/VI.	
Gulyás Mariann	6/VI.	
Balogh Zsuzsa	12. B	Tar Judit, Sallai Judit
Groska Zsuzsa	12. B	
Hajdú Zsanett	12. B	
Hanyik Szabolcs	12. B	
Hortobágyi Tünde	12. B	Tar Judit
Pelenczei Ákos	12. C	
Sarka Mariann	12. C	
Koncsos Péter	6/V.	
Ferencz Ákos	6/V.	
Czernyinyák Attila	11.B	Gergely Tibor, Sallai Judit

II. fordulóra jutottak:

Kántor Judit	6/VI.	<i>Felkészítő tanáruk</i> Sallai Judit
Riskó Ferenc	6/VI.	
Balogh Zsuzsa	12. B	Tar Judit, Sallai Judit
Groska Zsuzsa	12. B	
Hajdú Zsanett	12. B	
Koncsos Péter	6/V.	Tar Judit

Bod Péter Országos Könyvtárhasználati Verseny

országos döntőbe jutott:

II. kategória:

2. h. Raizer György	6/II.	<i>Felkészítő tanára</i> Kalydy Zsuzsa
---------------------	-------	---

III. kategória:

2. h. Kiss Zsófia	10. A	<i>Felkészítő tanára</i> Kalydy Zsuzsa
-------------------	-------	---

Nemes Tihamér OKSZTV

I. fordulóból továbbítva, és a második fordulóra jutottak:

II. kategória:

Varga Csaba	9. A	<i>Felkészítő tanárak</i> Koncz István
Vass Viktor	6/III.	
Varga Péter	9. A	
Boross Péter	10. A	Tóth István

III. kategória:

Seres Csaba	11.A	<i>Felkészítő tanárak</i> Koncz István
Oláh István	6/VI.	
Sándor Ferenc	12. A	Gergely Tibor

II. forduló eredményei:

III. kategória

1. h. Oláh István	6/VI.	<i>Felkészítő tanárak</i> Koncz István
9. h. Sándor Ferenc	12. A	Gergely Tibor

Országos döntőbe jutott, és ott:

36. h. Oláh István	6/VI.	<i>Felkészítő tanára</i> Koncz István
--------------------	-------	--

Kalmár László Országos Alkalmazói Számítástechnikai Verseny

I. fordulóból továbbítva:

Kezdő kategória:

Varga Csaba	9.A	<i>Felkészítő tanárak</i> Koncz István
Vass Viktor	9.A	
Vecsei Viktor	6/III.	

Haladó kategória

		<i>Felkészítő tanáruk</i>
Boros Péter	10. A	Tóth István
Udvari István	10. A	Tóth István
Medve Zoltán	6/VI.	Koncz István
Nyilas Gergely	11. B	Gergely Tibor
Oláh István	6/VI.	Koncz István
Sándor Ferenc	12. A	Gergely Tibor

Országos döntőbe jutott, és ott:

Kezdő kategória:

		<i>Felkészítő tanára</i>
6. h. Varga Csaba	9. A	Koncz István

Haladó kategória:

		<i>Felkészítő tanára</i>
14. h. Oláh István	6/VI.	Koncz István

TIT Budapesti Ismeretterjesztő Társulat által szervezett XXVI. Országos és (határon túli) Levelező feladatmegoldó Versenyen díjazottak

Számítástechnika-informatika:

9. évfolyamosok között:

		<i>Felkészítő tanára</i>
Varga Csaba	9. A	Koncz István

Csillagászat:

Középiskolások között:

		<i>Felkészítő tanára</i>
Varga Csaba	9. A	Konczné Végh Leona

Arany Dániel Matematika Verseny

I. fordulóból továbbítva:

Kezdő kategória:

		<i>Felkészítő tanáruk</i>
Groska Judit	9. C	Ákos Zsuzsanna
Zborai Eszter	6/III.	Ákos Zsuzsanna
Héri István	6/III.	dr. Molnár Zoltán
Horváth Gábor	6/III.	dr. Molnár Zoltán
Hepp Attila	6/III.	dr. Molnár Zoltán
Török Tímea	9. B	

Haladó kategória:

		<i>Felkészítő tanáruk</i>
Opre Judit	10. A	Koncz István
Vári Tímea	10. A	
Szatmári Péter	10. A	
Fucskó Zoltán	10. A	
File Mariann	10. A	Konczné Végh Leona
Bárány Gábor	10. A	

Országos döntőbe jutott:

Kezdők kategóriájában:

		<i>Felkészítő tanára</i>
Héri István	6/III.	dr. Molnár Zoltán

Gordiusz Országos Matematika verseny

Megyei fordulóban:

		<i>Felkészítő tanáruk</i>
1. h. Oláh István	6/VI.	Muri Erika
2. h. Tóth Rita	12. B	Hamvasné Balogh Anikó

Országos döntőben:

		<i>Felkészítő tanáruk</i>
9. h. Héri István	6/III.	dr. Molnár Zoltán
24. h. Oláh István	6/VI.	Muri Erika

IX. Nemzetközi Magyar Matematikaverseny

Dicséretben részesült:

		<i>Felkészítő tanára</i>
Héri István	6/III.	dr. Molnár Zoltán

Varga Tamás Országos Matematika Verseny

Országos döntőbe jutott:

		<i>Felkészítő tanáruk</i>
Németh Viktória	6/I.	dr. Molnár Zoltán
Gombkötő Kitti	6/II.	Keresztessyné Takács Mária

Zrínyi Ilona Országos Matematika Verseny

Megyei fordulójában dicséretben részesült

		<i>Felkészítő tanára</i>
Németh Viktória	6/I.	dr. Molnár Zoltán

XVIII. Mikola Sándor Fizikaverseny

2. fordulóba jutott:

82. h. Runyó Zoltán	10.A	<i>Felkészítő tanára</i> Tóth István
---------------------	------	---

Iryni János Középiskolai Kémiaaverseny

Megyei fordulóban:

I. kategóriában:

3. h. Szatmári Péter	9. A	<i>Felkészítő tanárak</i> Oláh Krisztina
5. h. Groska Judit	9. C	

II. kategóriában:

1. h. Kőrösi József	9. B	<i>Felkészítő tanárak</i> Balogh Istvánné
3. h. Giba Ágnes	9. B	
4. h. Szatmári Bence	9. B	

II. kategóriában:

1. h. Runyó Zoltán	10. A	<i>Felkészítő tanárak</i> Oláh Krisztina
4. h. Barnucz Mihály	10. A	

Országos döntőbe jutottak:

Kőrösi József	9. B	<i>Felkészítő tanárak</i> Balogh Istvánné
Runyó Zoltán	10. A	Oláh Krisztina

Országos Környezet- és Egészségvédelmi Verseny

Megyei fordulóban:

2. h. Leviczky Annamária	11. C	<i>Felkészítő tanárak</i> Tar Judit
5. h. Giba Ágnes	9. A	Gergely Tibor
6. h. Farkas Gyula	10. B	Tar Judit

Kitaibel Pál Biológia Verseny

Országos döntőbe jutott:

9. évf. :		<i>Felkészítő tanárak</i>
14. h. Kőrösi József	9.B	Gergely Tibor
19. h. Kovács István	9.B	

10. évf. :		<i>Felkészítő tanára</i>
34. h. Farkas Gyula	10. B	Tar Judit

Posztterek versenyében:

5. h. Kőrösi József	9. B
6. h. Kovács István	9. B

Arany János Irodalom Verseny

I. fordulóból továbbítható dolgozatot írt:

Sas Ágnes	10. B	<i>Felkészítő tanáruk</i> Birkó Sándorné
Grunda Lívía	9. C	

„Édes anyanyelvünk” Országos Nyelvhasználati Verseny

Országos döntőbe jutott:

Komári Ágnes	6/V.	<i>Felkészítő tanára</i> dr. Durucz Istvánné
--------------	------	---

„Anyanyelvi nap”

helyesírási verseny:

3. h. Raizer György	6/II.	<i>Felkészítő tanára</i> dr. Durucz Istvánné
---------------------	-------	---

Nyelvi Játékok versenyen:

<i>1. h. csapat</i>		<i>Felkészítő tanárak</i>
Dudás Zsófia	6/II.	dr. Durucz Istvánné
Szoboszlai Kitti	6/II.	
Sajben Eszter	6/II.	

„Keressük a tíz legszebb magyar szót” pályázaton

díjat nyert a Péchy Blanka és Krúdy Kör:

Komári Ágnes	6/V.	<i>Felkészítő tanárak</i> dr. Durucz Istvánné
Dudás Zsófia	6/II.	
Raizer György	6/II.	

Péchy Blanka Emlékverseny

„Szépkiejtési” versenyen

3. h. Nagy Marianna	10. C	<i>Felkészítő tanára</i> dr. Durucz Istvánné
---------------------	-------	---

„Beszélni nehéz!”-jelölési verseny

3. h. Nagy Marianna	10. C	<i>Felkészítő tanára</i> dr. Durucz Istvánné
---------------------	-------	---

Vers– és prózamondó verseny

1. h. Komári Ágnes	6/V.	<i>Felkészítő tanára</i> dr. Durucz Istvánné
--------------------	------	---

Német Nyelvi Diplomát (DSD) szereztek

		<i>Felkészítő tanárunk</i>
Antal Gabriella	12. B	Barabásné dr. Deme Zsuzsa
Juhász Ágnes	12. B	
Veszprémi Bernadett	6/VI.	

OÁTV német verseny

Az országos fordulóra továbbították a dolgozatát:

		<i>Felkészítő tanárunk</i>
Kiss Mária	6/II.	Barabásné dr. Deme Zsuzsa
Czakó Ágnes	6/II.	

Litterátum Nyelvi Versenyek

Országos döntőjén:

		<i>Felkészítő tanára</i>
Hory Dávid	6/I.	Vass Mihályné

Goethe Intézet PAD 3 hetes németországi ösztöndíjat kapott:

		<i>Felkészítő tanárunk</i>
Záhonyi Ilona	6/V.	Biczóné Hajzer Ilona
Komári Ágnes	6/V.	Biczóné Hajzer Ilona
Erdős Edina	11.B	Szegedi Erzsébet

Ifjú Kutatók Nemzetközi Konferenciájára meghívást kapott

Bódor Levente	10.A
---------------	------

Sky Magic Alapítvány „Úrkutatás napjainkban”

<i>2. h. Meteorraj nevű csapat</i>	
Szoboszlai Kitti	6/II.
Kovács Marcell	6/II.
Czeglédy László	6/II.
Fekete Gábor	6/II.

SULIEXPO DÍJ

novella pályázaton

Szabó Kornélia

6/I.

II. Megyei Versenyek

Ambrózy Géza Matematika Verseny

Megyei döntőbe jutottak:

Általános tantervű osztályban tanulók kategóriájában:

7. évfolyam

III. díj Németh Viktória 6/I.

Felkészítő tanáruk

Dr. Molnár Zoltán

9. évfolyam

2. h. Héri István 6/III.

5. h. Hepp Attila 6/III.

7. h. Vass Viktor 6/III.

9. h. Tokai Dóra 6/III.

17. h. Szabó Diána 6/III.

Péter János 6/III.

Horváth Gábor 6/III.

Zborai Eszter 6/III.

Felkészítő tanáruk

dr. Molnár Zoltán

dr. Molnár Zoltán

Ákos Zsuzsa

Ákos Zsuzsa

Tóth István

Ákos Zsuzsa

dr. Molnár Zoltán

Ákos Zsuzsa

10. évfolyam

7. h. Munkácsi Zsuzsa 6/IV.

Szabó Gabriella 6/IV.

Felkészítő tanáruk

Muri Erika

11. évfolyam

2. h. Farkas Zoltán 6/V.

6. h. Tóth Péter 11. C

10. h. Kőrösi Zsolt 11. C

Gróf Diána 11. B

Felkészítő tanáruk

Muri Erika

Hamvasné Balogh Anikó

12. évfolyam

1. h. Tóth Rita 12. B

6. h. Salamon István 6/VI.

9. h. Oláh István 6/VI.

13. h. Héczei István 6/VI.

Kereskényi Róbert 6/VI.

Felkészítő tanáruk

Hamvasné Balogh Anikó

Muri Erika

Speciális matematika tagozatosok kategóriájában:

9. A	<i>Felkészítő tanáruk</i>
1. h. File Mariann	Konczné V. Leona
4. h. Szatmári Péter	Koncz István
5. h. Opre Judit	
6. h. Jócsák Éva	
7. h. Takács Katalin	
9. h. Bárány Gábor	
11. h. Zséder Attila	
12. h. Varga Péter	
13. h. Bartus Szilvia	
15. h. Varga Zoltán	
16. h. Tóth Dávid	
Dulinszki Diána	
Vecsei Viktor	

10. A	<i>Felkészítő tanáruk</i>
1. h. Runyó Zoltán	Konczné V. Leona
4. h. Görei Ágnes	Tóth István
Bódor Levente	
Tóth Áron	
Koncz Tamás	
Barnucz Mihály	
Budai Gabriella	

11. A	<i>Felkészítő tanáruk</i>
2. h. Veres Csaba	Háhn Ferenc
3. h. Radványi Mónika	Koncz István
Szatmári Gergely	
Czigándi Tamás	

12. A	<i>Felkészítő tanára</i>
3. h. Györki István	Háhn Ferenc

USA matematika tesztverseny

8. évfolyam		<i>Felkészítő tanára</i>
4. h. Gombkötő Kitti	6/II.	Keretessyné Takács Mária

9. évfolyam		<i>Felkészítő tanáruk</i>
2. h. Varga Péter	9. A	Koncz István
4. h. File Mariann	9. A	Konczné Végh Leona
7. h. Kerényi Normann	9. A	Konczné Végh Leona
8. h. Héri István	6/III.	dr. Molnár Zoltán
9. h. . Czagány Ádám	9. A	Konczné Végh Leona
10. h. Varga Zoltán	9. A	Koncz István
11. h. Fucskó Zoltán	9. A	Konczné Végh Leona

12. h. Vass Viktor	6/III.	Ákos Zsuzsa
14. h. Tóth Dávid	9. A	Koncz István
15. h. Vecsei Viktor	9. A	Koncz István
16. h. Szatmári Péter	9. A	Koncz István
18. h. Takács Katalin	9. A	Koncz István
20. h. Máté Julianna	9. A	Konczné Végh Leona
22. h. Opre Judit	9. A	Koncz István
24. h. Bartók Donát	9. A	Konczné Végh Leona
26. h. Zséder Attila	9. A	Koncz István
27. h. Tarcsay Ákos	6/III.	Ákos Zsuzsa
30. h. Mezösi Marina	9. A	Konczné Végh Leona
32. h. Bárány Gábor	9. A	Konczné Végh Leona
34. h. Hepp Attila	6/III.	dr. Molnár Zoltán

10. évfolyam

3. h. Koncz Tamás	10. A	<i>Felkészítő tanáruk</i> Tóth István
4. h. Barnucz Mihály	10. A	Tóth István
6. h. Runyó Zoltán	10. A	Konczné Végh Leona
8. h. Szabó Gabriella	6/IV.	Muri Erika
9. h. Budai Gabriella	10. A	Tóth István
10. h. Martinovszky Zsuzsa	6/IV.	Muri Erika
13. h. Görei Ágnes	10. A	Tóth István
16. h. Munkácsi Zsuzsa	6/IV.	Muri Erika

11. évfolyam

2. h. Farkas Zoltán	6/V.	<i>Felkészítő tanáruk</i> Muri Erika
4. h. Szatmári Gergely	11. A	Koncz István
7. h. Veres Csaba	11. A	Háhn Ferenc
9. h. Seres Csaba	11. A	Koncz István

12. évfolyam

1. h. Tóth Rita	12. A	<i>Felkészítő tanáruk</i> Hamvasné Balogh Anikó
3. h. Györki István	12. A	Háhn Ferenc
7. h. Oláh István	6/VI.	Muri Erika
13. h. Héczei András	6/VI.	Muri Erika
16. h. Kereskényi Róbert	6/VI.	Muri Erika
18. h. Sinka Katalin	12. A	Háhn Ferenc

Széchenyi István Szakközépiskola által szervezett Megyei Számítástechnika Verseny

3. h. Bárány Gábor	9. A	<i>Felkészítő tanáruk</i> Keresztessyné Takács Mária
4. h. Tóth Áron	10. A	Tóth István
8. h. Tóth Dávid	10. A	Koncz István
9. h. Varga Péter	9. A	Koncz István

10. h. Varga Csaba	9. A	Koncz István
11. h. Bódor Levente	10. A	Tóth István

Széchenyi István Szakközépiskola által szervezett megyei angol

szavalóverseny:

1. h. Markovics Dániel	6/IV.	<i>Felkészítő tanára</i> Vass Mihályné
------------------------	-------	---

helyismereti verseny:

1. h. Gerbár Szilvia	6/IV.	<i>Felkészítő tanáruk</i> Vass Mihályné
4. h. Martinovszky Zsuzsa	6/IV.	
6. h. Gégény János	6/IV.	

Városi angol verseny

<i>7. évf. :</i>		<i>Felkészítő tanáruk</i> Vass Mihályné
1. h. Hory Dávid	6/I.	
3. h. Mihalik Noémi	6/I.	
4. h. Vaszkun Gábor	6/I.	
5. h. Keresztessy Tünde	6/I.	
10. h. Szabó Gergely	6/I.	
12. h. Kocsis Ádám	6/I.	
24. h. Koselák Mihály	6/I.	

<i>8. évf. :</i>		<i>Felkészítő tanáruk</i> Vass Mihályné
1. h. Szabó Gabriella	6/II.	
3. h. Gombkötő Kitti	6/II.	
5. h. Dudás Zsófia	6/II.	
7. h. Szabó Éva	6/II.	
11. h. Kiss Ernő	6/II.	
17. h. Pólik Anikó	6/II.	
19. h. Lipóczki Krisztina	6/II.	
26. h. Babály Zsolt	6/II.	

Gregor Mendel Megyei Genetika Verseny

Döntőjébe jutottak:

		<i>Felkészítő tanáruk</i>
4. h. Riskó Ferenc	6/VI.	Sallai Judit
5. h. Barta Enikő	12. B	Tar Judit
8. h. Kántor Judit	6/VI.	Sallai Judit
10. h. Groska Zsuzsa	12. B	Tar Judit, Sallai Judit

13. h. Horváth Edina	12. B	Tar Judit, Sallai Judit
14. h. Gulyás Mariann	6/VI.	Sallai Judit
15. h. Mihalkó Katalin	6/VI.	Sallai Judit
Balogh Zsuzsa	12. B	Tar Judit, Sallai Judit

Kabay János Biológiai emlékverseny

Döntőbe jutottak:

		<i>Felkészítő tanáruk</i>
3. h. Radványi Mónika	11.A	Tar Judit
5. h. Leviczki Annamária	11.C	Tar Judit
6. h. Koncsos Péter	6/V.	Tar Judit
13. h. Tóth László	6/IV.	Tar Judit
14. h. Takács Péter	11.B	Gergely Tibor, Sallai Judit

Megyei Kémia Verseny

városi fordulóban:

		<i>Felkészítő tanára</i>
2. h. Raizer György	6/II.	Balogh Istvánné

Megyei Történelemverseny

<i>10. évf.:</i>		<i>Felkészítő tanáruk</i>
3. h. Runyó Zoltán	10.A	Tar Ferenc
9. h. Holoda Zoltán	10.A	Tar Ferenc
<i>11. évf.:</i>		<i>Felkészítő tanáruk</i>
6. h. Zatureczki Nelli	6/V.	Prokob Ildikó
7. h. Erdősi Edina	11.B	Prokob Ildikó

Szép magyar beszéd

megyei döntőjében:

		<i>Felkészítő tanára</i>
3. h. Nagy Marianna	10.C	dr. Durucz Istvánné

Váci Mihály vers- és prózamondó verseny

		<i>Felkészítő tanára</i>
1. h. Komári Ágnes	6/V.	dr. Durucz Istvánné

III. Sporteredmények

Legeredményesebb Diáksport Szervezet Pontverseny 1998/99.tanévben:

3. h. Krúdy ISK

elnöke:

Fábián János

Országos Korcsportos Sakkbajnokság

18 éven aluli lányok csoportja

IV. h. Szoboszlai Zita 12.B

XII. Tungram-Batthyány-Kanizsa Kupa Nemzetközi Diák Sakkverseny

18 éves lányok egyéni versenyén

2. h. Szoboszlai Zita 12.B

Sakk Diákolimpia

Leány csapatban 3. h.

Szoboszlai Zita 12.B

Szoboszlai Kitti 6/II.

Fráter Edit 10.C

Görey Ágnes 10.A

Országos Tekebajnokság

1. h. Czene Miklós 12. B

Országos Sí Diákolimpia

Alpesi sí 5. korcsoport:

5. h. Sipos Éva 6/IV.

Ökölvívó Diákolimpia

Országos döntőben: kadet korosztály

2. h. Illéssy Rudolf 6/IV.

Városi Atlétikai Bajnokság

I. hely: Fiú 110 m gátfutás (99 cm)	Farkas Zoltán	6/V.	18,7 mp
II. hely: Leány 1500 m	Csekk Tímea	9. C	5:35,8 mp
Leány távolugrás	Réti Gabriella	11. C	449 cm
Fiú diszkoszvetés (1,5 kg)	Vámosi Róbert	9. B	34,18 m
Leány 4 x 800 m	Mezősi Marina	9. A	
	Gazsó Dorottya	9. B	
	Bárkányi Edina	9. C	
	Csekk Tímea	9. C	11:41,9 m
I. hely Leány 200 m	Réti Gabriella	11. C	28,9 mp
Fiú 200 m	Varga István	11. B	24,4 mp

Városi futócsapat bajnokság

Fiú csapat IV. hely 73 ponttal			
3000 m	Éva Tamás	12. B	12:05,0 mp
4 x 100 m	Péter Tamás	6/V.	

1999. december 20-án a megyei sportgála

Sportágunk legjobb utánpótláskorú versenyzőjének választották a következő tanulókat:

Szoboszlai Zita	12.B	sakk
Czene Miklós	12. B	teke
Asztalos István	11.B	kosárlabda
Gál Tamás	9.C	sakk
Leviczky Annamária	11.C	lövészet

Megyei Sakk Diákolimpia

Leány egyéni:

I. h. Fráter Edit	10.C
II. h. Szoboszlai Zita	12.B
III. h. Szoboszlai Kitti	6/II.

5 km-es Maratonka csapatverseny

II. h. Krúdy Gy. Gimn. csapata

27. városi pályabajnokság

I. h. Réti Gabriella	11.C	V. korcs.	100 m, távolugrás
I. h. Csekk Tímea	9.C	IV. korcs.	1500 m
I. h. Farkas Zoltán	6/V.	V. korcs.	110 gát
II. h. Réti Gabriella	11.C	V. korcs	200m
II. h. Gazsó Dorottya	9.B	IV. korcs.	1500m
II. h. Vámosi Róbert	9.B	IV. korcs.	Súly, gerely
III. h. Vámosi Róbert	9.B	IV. korcs	diszkosz

Megyei Diákolimpia

I. h. Farkas Zoltán	6/V.	V. korcs.	110 gát
I. h. Csekk Tímea	9.C	IV. korcs.	1500m
I. h. Gázsó Dorottya	9.B	IV. korcs.	3000m
II. h. Réti Gabriella	11.C	V. korcs.	100m, 200m, távolugrás
II. h. Gázsó Dorottya	9.B	IV. korcs.	1500m
II. h. Csekk Tímea	9.C	IV. korcs.	3000m
II. Vámosi Róbert	9.B	IV. korcs.	diszkosz, súly

4x400m leány váltófutás

Gázsó Dorottya 9. B, Csekk Tímea 9. C, Réti Gabriella 11. C, Kovács Eszter 10.C

III. h. Varga István	11.B	V. korcs.	100m
----------------------	------	-----------	------

Kosárlabda Megyei Diákolimpia

Felkészítő tanár

II. korcsoport	leány	II. hely	Csoba Erika
II. korcsoport	fiú	II. hely	Kovács Tibor
IV. korcsoport	leány	III. hely	Csoba Erika
IV. korcsoport	fiú	II. hely	Kovács Tibor
V. korcsoport	leány	I. hely	Fábián János
V. korcsoport	fiú	II. hely	Kovács Tibor

Röplabda Megyei Diákolimpia

Felkészítő tanár

IV. korcsoport	leány	IV. hely	Fábián János
V. korcsoport	leány	IV. hely	Fábián János

Az osztályok rangsorolása a tanulmányi eredmények alapján

		Tanulmányi átlag	Kitűnő bizonyítvány év végén
1.	12/6/VI.	4,8507	18
2.	12. C	4,8044	17
3.	9. A	4,7995	14
4.	10/6/IV.	4,7817	15
5.	8/6/II.	4,7782	13
6.	12. B	4,7763	14
7.	7/6/I.	4,7528	11
8.	11. C	4,7263	9
9.	11. B	4,7215	9
10.	11/6/V.	4,7037	15
11.	10. C	4,6697	11
12.	12. A	4,6630	12
13.	9. B	4,6530	8
14.	9. C	4,6253	8
15.	10. B	4,5783	6
16.	10. A	4,5397	13
17.	11. A	4,5140	4
18.	9/6/III.	4,4204	5

Az iskola tanulmányi átlaga 4,6831

Kitűnő bizonyítványt kapott tanulók száma: 202

Végzősök érettségi eredményei:

1.	6/VI.	4,7029
2.	12. C	4,6517
3.	12. B	4,6429
4.	12. A	4,3254

A negyedik évfolyam érettségi átlaga: 4,6006

Tájékoztatás elismerésről

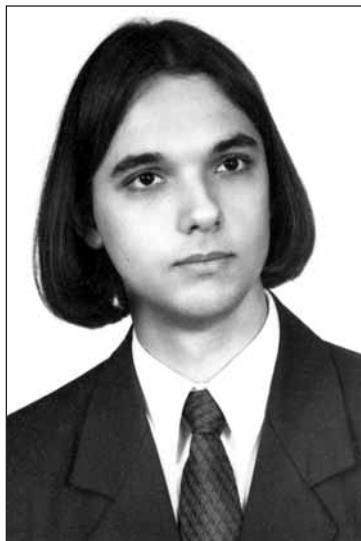
Pedagógusnap alkalmából Nyíregyháza Város „Oktató-Nevelő Munkáért” kitüntetést vett át:

Birkó Sándorné tanárnő,

amelyhez ezúton is gratulálunk.

Kántor Judit
12/6/VI.
„Kimagasló Tanulmányi Munkáért”

Oláh István
12/6/VI.
„Kimagasló Tanulmányi Munkáért”

Koncsos Péter 12/6/V.
OKTV 8. helyezett kémiából

Hajdú Karina 12.C
Krúdy Sportalapítvány kitüntetettje

Szoboszlai Zita 12.B
Krúdy Sportalapítvány kitüntetettje

Harmadikos búcsúztató

Kedves ballagó Diáktársaim!

Kikötőbe értetek. Kalandos volt az út, melyet eddig megtettetek, és még viharosabb lesz, ami rátok vár, míg végleg révbe értek.

De azt hiszem, nem a cél elérése teszi boldoggá az embert, hanem a hullámokkal vívott küzdelem. Azt kívánom, hogy a tapasztalatok és ismeretek, melyeket itt szereztetek, váljanak tudássá, érjenek bölcsességgé. Mindezekkel és magasra vont vitorlával szálljatok szembe a széllel, mely újra és újra megpróbál majd eltéríteni benneteket.

Mégse féljetez azonban letérni a kipróbált, megszokott utakról, hiszen lehet, hogy így fedeztek fel egy új Amerikát. S a csillagokat se tévesszétek szem elől, hisz azok mutatják a helyes irányt saját ragyogásotok elérése felé. Erőt adnak majd a pajkosan kacsintó emléksillagocskák, a biztos fényű barátság- és szeretetsillagok, és hívogatnak majd új fények is.

Most körbenézve, a tenger egy cseppje homályosítja el a szemem, hiszen Töletek búcsúzó, kik oly sok éven át voltatok útitársaim a krúdys vizeken. Kívánom nektek, hogy akadályok nélkül tudjátok követni szívetek parányi iránytűjét, de azt sose feledjétek, hogy „semmilyen szél nem jó annak, kinek nincs célul kiszemelt kikötője.”

Kedves hajósok! Biztassátok magatokat az ismert dal soraival:

*„Rám talál – tudom – itt is a jó szél,
Minden szigettől búcsúznom kell,
De ezen a földön találtam kincset,
Legalább azt ne veszítsem el!
Álljatok úgy az égen csillagok,
Hogy jó szerencsét hozzatok!”*

Ezt kívánjuk mi is, mikor az útrakelő vándorok jelképét, a tarisznyát a vállatokra akasztjuk.

Jó szelek és jól látható csillagok segítsenek titeket!

*Huszi Nóra és Komári Ágnes
6/V.*

Változatok nosztalgiára

I.

– Hahó, hahó itt vagyok! Itt vagyok!

A fiú felnézett. Sehol egy lélek a folyosón.

– Ki szólt? – kérdezte.

Halk morajlás a válasz a fal felől. A fiú közelebb lépett, és egy régi tablót fedezett fel. Lassan elkezdte letörölni a port a kezével.

– Tizenkettedik á, ezerkilencszázkilencvenhat, kétezer – olvasta hangosan.

A tabló újra megszólalt:

Hé, az az én tollam! Nem

érdekel, te meg a helyemen ülsz!... Van még egy szendvicset? Vacsora óta nem ettem semmit... Locsolja valaki a virágokat? Én igen, de csak a sajátomat... Muszáj volt letéped a függönyt?... Írunk kémiából?! Van egy könyved? Megtanulni?! Nem, puskázni!... Mi ez a szag? Nyissatok egy ablakot!... Nekem nincs melegem!... Valaki megy le a büfébe? Hozzatok már egy kisszendvicset!... Melyik táncot adjuk elő? Szavazzunk!... Osztrúgok egy gó't!... Oh, a fiúk már megint nem figyelnek!... Kapkodszt itt, mint Bernát a mennykőbe!... Hoztad a kazettát?... a legjobbat még nem is mondtam ... Cigánylány?!... Állapítsuk meg az aldehid moláris tömegét, összegképletét... Erről mi a véleményed?... Bizonyítsa be, hogy az „r” sugarú ... Ez liszt!... Ki a hetes? Már megint?... Hát, ez nem igaz!... Kipakoltatok a szekrényből? Igen, csak néhány cucc maradt... Jézus-Mária!... Valaki betörte az ablakot... Krétacsata?... Fogjuk meg az alsó részénél, jó erősen, lendítsük előre, majd engedjük el, s máris repül... ki az ablakon... Valaki már megint megitta a kólát... Az „f” függvény az „x0” helyen differenciálható... Brrr.

– Brrr.

Kicsengettek. A hang is elhalt a csengő berregésének megszűntével. A fiú hátralépett, még most sem akarta elhinni.

– Valóban megtörtént? – töprengött. – Micsoda káosz!

12. A

II.

Különös érzések kavarnak bennünk. Nemsokára érettségi, felvételi, itt hagyjuk ezt az iskolát. Megkezdődött a visszazámlálás is, már csak 10 nap...

Próbáljuk magyarázni, de nem lehet. Aki végzős, érti, aki pedig nem, egyszer annak is eljön az ideje.

Most mindenki más szemmel nézi osztálytársait, megtaláltuk egymásban a jót, az embert, mely még épphogy csak kialakulóban van. Minden évben mások voltunk, de mindig örömmel észleltük, mennyit javult a közösségi szellem. Ez leginkább a kirándulásokon ütközött ki. Szeged, Pécs, Eger, megannyi gyönyörű város. Emlékek. Fura, hogy most már nekünk is jelent valamit ez a szó. Valami szépet, valami igazat. Az ember lassan rájön, nem az a lényeg, hogy hol van, hanem az, hogy kivel... Nos, mi nem bánjuk, hogy együtt voltunk, sőt azt hiszem, értendő ez tanárainkra is.

Négy év nagy idő, mégis oly hamar eltelik. Nem hittük, de ma már tudjuk. És azt sem hittük, hogy képesek leszünk megbocsátani s nosztalgiázni. Így a vége felé már minden szép volt, vagy vicces. Nevetünk, amikor eszünkbe jutnak a kisebb-nagyobb csetepaték, s még a tomboló viharok emléke is lágy szellővé szelődött.

Illett volna talán jobban bemutatni az osztályt, de hát ki ne ismerné a negyedikeseket: mindenhol a figyelem középpontjában állnak, főleg év végén. Úgysem ez a fontos. A lényeg az, hogy mi ismerjük egymást, s ez most mindennél többet ér. Nem akaródzik még búcsúzkodni, hisz itt van még ez a 10 nap; ki lehet használni. De ez már nem az a buli... Nehéz erről beszélni. Sebaj, még úgyis találkozunk, s nemcsak 2005-ben.

12. A

Hegy áll előtted

Ismét magunk mögött hagyunk egy évet. De ez az idej nekünk, most, más volt, mint a többi. 18 évesek lettünk – már rég nem gyerekek, de azért mégsem felelősségteljes felnőttek. Egy korszak lezárulni készül, s mi észrevétlenül bemosódunk a következőbe, amit már csupa nagy betűvel írnak.

Ez a négy év volt a változások kora. Kezdődött azzal, hogy felvillant a szem, és addig ismeretlen távlatok nyíltak.

Álltunk a világ közepén, szabadnak hittük magunkat, zúdultak ránk új arcok, mosolyok, illatok, fények, élmények.

Mindenkinek mást adott ez az idő – tapasztalatot, tudást, barátokat, szerelmet vagy annak látszó tüneményt, örömet, nevetést, bánatot s vigaszt. Számtalan vágy, cél testekbe szorítva, nevekkel – számokkal jegyezve a naplóban... Van aki tudja, van aki nem is kérdi, ki vagy? Mész a folyosón, s visszamosolyognak rád, kérdések nélkül is értenek, ismernek, itthon vagy...

Most végy egy nagy lélegzetet, hegy áll előtted. Ismered a kőfaragó meséjét? Kipróbálja a gazdag kereskedő hatalmát, a Nap erejét, tündöklő sugarát, a viharfelhő és a szél elemi erejét, a kőszikla rendíthetetlen nyugalmát. S a felhangzó kalapácsütések rádöbbennek, hogy az őt alakító ember, az egyszerű kőfaragó őt is szétzúzhatja...

Ne akarj, hegy lenni – mászd meg a hegyet. Nem a becsvágytól, hanem egyediségünkben vagyunk „nagyok”. Lépteink koppanása legyen új életinduló friss ritmusa. Induljunk hát, mert indulni kell titokzatos, új távlatok felé...

12. B

4 év/szak

Van egy kis osztályunk 35 kis emberpalántával, és 35 nagy szívvel. 35 különböző egyéniség, 35 eltérő karakter, akik mégis együvé tartoznak. 4 éve ismerjük egymást. 4 éve találkozunk nap mint nap, együtt bulizunk, együtt tanulunk és együtt megyünk el innen.

Mostanra sok mindent megértettünk, amit még talán elsőben hiába magyaráztak. „Feljebb” nőttünk. Megváltozott az értékrendünk, a gondolkodásunk és talán az egész lényünk. Rájöttünk sok olyan dologra, amire már régen rá kellett volna eszmélnünk.

A legfontosabb azonban az, hogy összeforrunk. Megérttek a barátságok, és egyre jobban kötődünk egymáshoz. Nehéz elválni, s mint minden búcsúnál, most is feltörnek az emlékek. Csak úgy árad mindenkiből a sok-sok kis emlékkép: egy beszólás, egy vicc, egy felelet s mind a 4 osztálykirándulás. Nincs elég helyünk ezt mind leírni, és talán van egy-két dolog, amivel már nem is dicsekednénk. Megváltoztunk.

Hova lettek az elsőbe még izgó-mozgó kislányok és kisfiúk, a másodikos ugratások és nevetések, a harmadikos komolyodó lányok és már pelyhedző ifjak...?

Ballagnak. Ballagunk. Itt állunk az iskola küszöbén, s lezárjuk életünk talán legszebb 4 évét. Bezárulnak a kapuk, és kilépünk a nagyvilágba. Mindenki másfelé indul, de az első bizonytalan lépések után nekirugaszkodik és elszáll a nagyvilágba. Ettől kezdve, már csak ez a 4 év lesz közös bennünk.

Ez a 4 év, egy-két szó, egy pár mozdulat, és jó pár emlék. Ez mutatja majd, hogy ide jártunk a Krúdyba, 12. C-sek voltunk, és lélekben mindig is azok leszünk.

12. C

Indulnunk kell!

Az érettségi kapujában állunk, melyet sajnós át kell lépünk. Hogy ez után mi következik? Még nem tudjuk. Nagy tervek, valósnak tűnő álmok, melyek elindítanak minket a nagy úton. Mégsem érezzük, hogy itt lenne az ideje. Mi még mindig ugyanazok vagyunk, akik hat évvel ezelőtt idejöttünk. Egy osztály a sok közül, melyet összekötnek és szétválasztanak az emlékek.

Még ha panaszkodunk is, vagy letagadjuk ennek jelentőségét, ezek az évek a sok jóval beleégtek a szívünkbe. Új vizekre evezünk, elhagyjuk a biztos szárazföldet, de megrakodva az itt tanultakkal, annak reményében, hogy egyszer hasznát vesszük. Nemcsak tudást, hanem érzéseket, gondoskodást, szeretetet is kaptunk itt.

Bár még nem érezzük, de ezen a helyen váltunk gyermekből érett, intelligens emberekké. Észrevétlenül telt el a hat év, és mi felnőtünk. Indulnunk kell, utánunk csak nevek, képek, szavak maradnak.

Csak abban reménykedünk, hogy mi is hátrahagytunk valamit, és ez nem tűnik el nyomtalanul az élet ösvényében. Ezzel búcsúzik a 6/VI., mely nem az első volt, de nem is az utolsó a sorban.

6/VI.

Végzős búcsúzó

Tisztelt Szüleink, Tanáraink, Vendégeink!
Kedves Diáktársaink!

*„Bolondosak, furcsák vagyunk
Fájdalmasak és búcsúzó.
S milyen furcsán nézzük magunkat
S milyen furcsán néznek most minket.”*

Ady Endre szavai csengenek fülünkbe, s mi, ifjú ballagók magunkra ismerünk e sorokban. Itt állunk virággal a kezünkben, furcsa-merengőn emlékező érzéssel szívünkben. Hogyan is mondhatnánk el csupán pillanatokba sűrítve mindazt, ami a néhány év alatt élményekből, érzésekből, gondolatokból, tapasztalatokból megérett bennünk? Elindultunk egy közös krúdys-szindbádos hajón színes, gyermeteg, sokat ígérő álmokkal. Nem gondoltunk arra, hogy ez az út is véget ér egyszer, s egykori álmainkat jövőnket meghatározó szilárd elképzeléssé kell formálnunk.

Most vándorlunk tovább. Álljunk az új hajókormány mögé, és büszkén felemelve fejünket hajózzunk új vizeken. Emlékezzünk, de ne lehorgasztott fővel, könnybe lábadt szemmel. Örüljünk az átélt kalandoknak, ne vessünk egymás csínytevésein, mosolyogjunk a lázadó, tüzes szívünkön, hisz ezt a Tengert is meghódítottuk. Nem sodródunk el végleg egymástól, csak más-más hajóra szállunk. Más álmok, más csodák, más valóságok várnak. Talán egyszer egy közös szigetre érkezünk.

Mit jelent számunkra a „krúdyosság”? Bizonyára mindannyiunknak mást és mást. Őrünk morzsákat a szellemóriásból, iskolánk művésznévadóójából is. Újra és újra eszünkbe jut a nyughatatlanul forrongó Krúdy-Szindbád lélek, mely a fellegekbe vágyik és megpróbálja elérni a holdat, mint az iskolánk falán lévő szobrocskán. Ha nem is a fellegekbe vágyunk, de egy boldog élet és sikeres pálya reményében vágunk neki az előttünk álló megmérettetésnek. Szindbád piros szíveket festett hajója vitorlájára. Ady Endre új vizeken járva így biztat: „Ne félj hajóm, rajtad a Holnap hőse!” Lehet, hogy nekünk kell mind a kétféle vitorlás egyszerre?

Kedves Szüleink, Tanáraink, Vendégeink!

Tudjuk, hogy gyakran kellett segíteni bennünket az utunkon. Néha viharba kerültünk, és a ködben is eltévedtünk az ifjúság hajóján utazva. Köszönjük a jó szavakat, amikkel „megfoltozták” vihártépett vitorláinkat. Köszönjük az útmutató világítótoronyokat, a jó szelet, a segítséget mindenkinek.

Kedves Diáktársak!

A célhoz vivő utat még mi, negyedikesek sem ismerjük, az Élet is mindenkinek mást tartogat ajándékul. Ezért most csak egy búcsúmosolyt és egy Márai Sándor gondolatot nyújtunk át nektek:

„Mert vándor vagy minden nap tovább kell menned, hiszen dolgoz van. Nem tudhatod, meddig élsz, s egyáltalán lesz-e időd, eljutni utad végcéljához, lelked és az isteni megismeréshez?! Ezért menj minden nap tovább, sebes lábakkal és szegényen is. Mert vándor vagy.”

*Potor Edina 12. C és Sinka Katalin 12. A
osztályos tanulók*

**A GIMNÁZIUM
DOLGOZÓI ÉS TANULÓI
AZ 1999/2000-ES TANÉVBEN**

Tantestület

Hoppál
Béla
igazgató
matematika-fizika

Sallai Judit
ig.h.
biológia-földrajz

Dr. Szabó
Józsefné
ig.h.
német-ország

Petrilla
Árpádné
gazd. ig. h.

Ákos
Zsuzsanna
matematika-fizika-
filozófia

Balogh
Istvánné
kémia-fizika

Barabásné
dr. Deme Zsuzsa
német-történelem

Bereczki
Szilveszterné
német

Biczóné
Hajzer Ilona
német

Birkó
Sándorné
magyar-történelem

Csoba
Erika
testnevelés

Dobró
Tünde
angol-matematika

Fábíán
János
testnevelés

Farkas
István
testnevelés

Gergely
Tibor
biológia-földrajz-
számítástechnika

Háhn
Ferenc
matematika-fizika

Hamvasné
Balogh Ildikó
matematika-
ábrázoló geometria

Huszti
Györgyné
német-magyar-
ország

Jászberényi-Kamrás
Orsolya
magyar

Justin Bradley
Schaberg
angol

Kajatin
Béla
angol-ország

Kalydy
Zsuzsa
könyvtáros

Keresztessyné
Takács Mária
matematika-
számítástechnika

Koncz
István
matematika-fizika-
számítástechnika

Konczné
Végh Leona
matematika-fizika

Tantestület

Kovács
Tibor
testnevelés

Krutilla
József
rajz

Dr. Molnár
Zoltán
matematika-fizika

Muri
Erika
matematika-fizika

Dr. Nagyné
Tömösváry Judit
angol

Oláh
Krisztina
kémia-fizika

Oroszné
Pál Zsuzsa
pszichológus

Prokob
Ildikó
magyar-történelem

Rák
Tiborné
angol

Répási
Margit
magyar-ország

Spisák
Krisztina
angol

Szegedi
Erzsébet
német-ország

Szilágyi
Szilárd
ének

Tar
Ferenc
történelem-földrajz

Tar
Judit
biológia-kémia

Tóth
Imre
történelem-földrajz

Tóth
István
matematika-fizika-
számítástechnika

Tóth
Józsefné
magyar-ország

Dr. Tóthné
Kéner Beatrix
magyar-történelem

Vass
Mihályné
angol

Gazdasági és techniai dolgozók

Gazdasági hivatal

Dobos
Mihályné

Filkó
Józsefné

Horváthné
Venczel Ibolya

Nádasy
Csaba

Gondnokság

Berecz
Lászlóné

Dóka
Jánosné

Lovas
Zoltánné

Bongárné
Bartha Éva

Erdei
Ferencné

Gráf
Istvánné

Majoros
Attila

Németh
Károlyné

Polyák
Ferenc

Matolcsi
Sándorné

Nagy
Józsefné

Pataki
Miklós

Reményi
Lászlóné

Soltész
Ferenc

Szurovcák
Lászlóné

Varga Tibor
Istvánné

Zakar
Józsefné

Szűcs
Jánosné

Tamás
Mihályné

Virág
Lászlóné

Büfé

Várnagy
Józsefné

Balázs
PéterBezzegh
DávidBezzegh
RolandCsernák
GabriellaErdélyi
BoglárkaFábri
AttilaGaschitz
ÁgnesGégény
TiborHajdú
BarnabásHorváth
Nikolett KyraHory
DávidKaróczy
CsillaKeller
HenriettaKeresztessy
TündeKocsis
ÁdámKoselák
MihályKoszta
KrisztinaKótyuk
GergelyKödmön
ÉvaKristofori
SzilviaLeövey
KolosLigetfalvi
RóbertMihalik
NoémiNémeth
ViktóriaPalicz
EdinaPazár
RitaRák
BernadettSasvári
FruzsinaSzabó
GergelySzabó
KornéliaSzemcsák
PetraSzőlősi
ÁgnesSzűcs
DóraTóth
AdriennTóth
IstvánTürek
OlivérVasas
DávidVaszkun
Gábor

Babály
Zsolt

Bernáth
Kinga

Czako
Ágnes

Czeplédi
László

Délceg
Orsolya

Dobány
Zoltán

Dudás
Zsófia

Fekete
Gábor

Forgony
Mihály

Gombkötő
Kitti

Hengsperger
Kinga

Jászkovics
Barna

Jenei
Petra

Kiss
Aranka

Kiss
Ernő

Kiss
Mária

Kocsis
Adrián

Kovács
Attila

Kovács
Marcell

Kovács
Péter

Lipóczki
Krisztina

Lippai
Zoltán

Madai
Péter

Normantas
Andrea

Orosz
Gergő

Pálóczi
József

Pólik
Anikó

Pósa
Emese

Raizer
György

Sajben
Eszter

Szabó
Éva

Szabó
Gabriella

Szoboszlai
Kitti

Vass
Ágnes

Zemléni
Zsuzsa

Zengő
Napsugár

Berez
ÁdámBerzsán
BalázsBodó
GergelyÉles
IstvánFöldesi
BálintGulyás
IstvánHeim
JuditHepp
AttilaHéri
IstvánHorváth
GáborKaróczi
PetraKis
RóbertKiss
BenceKiss
TamásKormos
EszterKováts
KingaLőrinczi
PéterMárton
TamásMolnár
István GergelyMucs
DánielNagy
GáborOrosz
GergelyPapp
PetraPéter
JánosPurgel
BeátaRacskó
DánielRózse
GergelySasvári
AnitaSzilágyi
SzilviaTarcsay
ÁkosTokai
DóraVass
EditVass
ViktorZámberi
RolandZborai
Eszter

Andrejkovics
ZoltánBárány
GáborBarta
ErikaBartók
DonátBartus
SzilviaBernáth
RitaBodnár
RékaCzagány
ÁdámDulinszki
DiánaFile
MariannaFucskó
ZoltánHengsperger
TamásJócsák
ÉvaKerényi
NormanKiss
AndrásKoós
AndreaMáté
JuliannaMezősi
MarinaNagy
TiborOpre
JuditPályka
AnettPrill
IstvánSzabó
NóraSzántó
BeatrixSzatmári
PéterTakács
KatalinTatár
IstvánTiba
TiborTóth
Anna PannaTóth
DávidVarga
CsabaVarga
PéterVarga
ZoltánVári
TímeaVecsei
ViktorVillás
ZsuzsaZséder
Attila

Benkőházi
IstvánBíró
EdinaBoros
TündeBödi
KatinkaCsepelyi
AdriennDarai
DóraDojcsák
NikolettaGarai
EdinaGázsó
DorottyaGiba
ÁgnesGincsei
TamásHorváth
GabriellaImre
ÁgnesKomonyi
ÉvaKovács
IstvánKőrösi
JózsefMajor
GyöngyiMárton
ÉvaMolnár
Csaba ArthurMolnár
NoémiPapp
AndreaPásztor
MariannRadnay
ZitaRadócz
PéterRutkai
IbolyaSzabó
SándorSzatmári
BenceSzilágyi
MelindaSzmolka
ViktóriaSzűcs
ÁdámTóth
RenátaTörök
Tímea EszterTurucz
SzabinaVámosi
RóbertZsukk
István

Alexa
GergőBakosi
BalázsBalogh
AnettBalogh
ZsoltBárkányi
EdinaBencze
ZsuzsaBencsik
AnikóBenkő
AlízCzubók
TündeCsekk
TímeaCsikai
DánielFehér
BernadettGál
TamásGöttlinger
GyörgyGroska
JuditGrunda
LívიაKardos
RenátaKocsis
DóraKokas
AndrásKovács
JuditKozák
ZsuzsaLinzenbolb
EdinaLukács
GáborMagyar
AttilaMárkus
TiborMolnár
ÁdámMoravszki
LetíciaOrha
AnitaPanyik
ViktóriaPataki
MiklósPauwlik
PéterSpinyhért
BalázsSzabó
DiánaSzerényi
ErikaTeremi
TímeaTóth
Edina

Benkóczy
OrsolyaBerecz
RóbertBerzeviczy
RebekaBiczó
JuditBíró
LeventeBraun
ViktorCzékmann
ZsoltDemendi
ZsófiaDurányik
KrisztinaGazda
SándorGégény
JánosGerbár
SzilviaIlléssy
RudolfKecsó
KláraKerekes
ViolaKis
ZoltánKormos
RóbertKozma
FerencLaczkó
GergelyLakatos
VirágLukács
LórántMarkovics
DánielMartinovszky
ZsuzsaMunkácsi
ZsuzsaNagy
GáborOrosz
LászlóPapp
EmeseRadvánszki
ZoltánSereg
AdriennSzabó
GabriellaSzigeti
ZoltánSzoboszlai
GergelyTóth
LászlóTóth
ZsuzsannaVasi
IldikóVirányi
Péter

Bárkányi
AndreaBarnucz
MihályBódor
LeventeBoros
PéterBudai
GabriellaCseh
GergőDomokos
ÁgnesFűr
BalázsGál
MáriaGál
SándorGóczy
NoémiGörey
ÁgnesHegedűs
LászlóHoloda
ZoltánHuczik
NorbertKatona
LászlóKececs
MiklósKiss
ZsófiaKoncz
TamásKökényesi
TamásLadányi
GáborLajos
LórántLovas
AnitaMolnár
LászlóNagy
GergelyNagy
SándorNemes
GyulaPetics
GabriellaRagány
Péter KárolyRivnyák
LeventeRunyó
ZoltánSipéki
VivienSvantner
DávidTóth
ÁkosTóth
ÁronTóth
GáborUdvari
István

Ács
PéterBaji
LászlóBalogh
AdriennBalogh
IstvánBenda
BarnabásBernáth
MelindaCzerula
GáborCsányi
KárolyCservenyák
EdinaDomján
BarnabásDuleba
NikolettaEnyedi
Péter ✕Farkas
GyulaFülöp
GabriellaGurály
AnettHegedűs
CsabaHengsperger
DóraHornyák
PéterIván
ZsoltJakab
BélaKantuly
András ✕Kardos
KrisztinaKerecsen
ZsuzsannaKundrát
TamásNémeth
ZoltánNovák
AnitaOlajos
BalázsOrsovszki
JuditPalkó
EnikőPilling
KatalinRác
Brigitta ✕Sas
ÁgnesSzöllősi
Gábor ✕Tarcsa
TamásTillinger
Róbert ✕Tomasovszky
ZsuzsaZsvér-Vadas
Zsanett

Adorján
EszterBaksa
IstvánBalla
PéterBalogh
NikolettaBuskó
NóraFráter
EditFülöp
TiborGaál
SándorHavacs
ZoltánHomoki
ZsuzsannaJenei
BalázsKiss
IldikóKovács
EszterKovács
LászlóKovács
MáriuszKovács
RitaKrampezki
ZsuzsaLábiscsák
LászlóLigeti
MártaLingl
EmeseLukács
ZsuzsaMarcek
GyörgyMárton
GergőMolnár
CsillaNagy
MariannaNánási
JózsefNyúzó
GáborOláh
EmesePápai
TündePásztor
NorbertPfeffer
JuditPotor
TímeaSeres
ÁrpádSinku
MiklósSzabó
RolandTörök
BernadettUrbán
AdriennVítál
TiborZámori
Eszter

Barna
EszterBenkő
GabriellaCsernák
KatalinDániel
DóraDarvasi
MelindaFábíán
DénesFarkas
NikolettaFarkas
ZoltánFerencz
ÁkosFilep
ÁgnesGázsó
DávidGribovszki
EszterHuszti
NóraJáró
TamásKádár
KatalinKerék
ZoltánKomári
ÁgnesKóncsos
PéterKormos
ZsuzsannaLudrik
AndreaMárton
BettinaNagy
IgnácPapp
EdinaPéter
TamásPurgel
AuréliaSipos
ÉvaSzalontai
RitaSzász
PéterSzögi
ÁgnesTóth
LászlóVojsánszki
ÉvaZáhonyi
IlonaZatureczki
Nelli

Akli
Eszter

Bartalos
József

Bereznai
Gábor

Bernáth
Andrea

Birtók
Zsófia

Czígándi
Tamás

Fogarasi
Erzsébet

Gyvicsán
Katalin

Jenci
István

Karakó
Tibor

Kiss
László

Kollár
Andrea

Kovács
Ildikó

Kozma
László

Köbli
Attila

Körmendi
Péter

Lajsz
Lóránd

Molnár
Orsolya

Nagy
Krisztina

Papp
Ádám

Péter
Zsuzsanna

Radványi
Mónika

Sándor
Gábor

Seres
Csaba

Szatmári
Gergely

Szilva
József

Tóth
Balázs

Varga
Valéria

Veres
Csaba

Vurom
Brigitta

Asztalos
István

Baksa
Szabolcs

Balogh
Gábor

Benga
Zsolt

Bihari
István

Czernyinyák
Attila

Dankó
Péter

Erdősi
Edina

Galló
Krisztina

Gróf
Diána

Hagymási
Kinga

Hegedüs
Szabolcs

Héri
Ágnes

Illés
Krisztina

Kiss
Lívía

Korpai
Ildikó

Lalusz
Lívía

Magyar
László

Nagy-Kovács
Dávid

Nyilas
Gergely

Petrényi
Éva

Rózsás
Balázs

Szászi
Henrietta

Szőnyi
Anikó

Takács
Péter

Tóth
Orsolya

Török
Ágnes

Varga
István

Apjok
Judit

Baranek
Nóra

Barta
Csaba

Budai
Adrienn

Dancs
László

Debreceni
Zoltán

Eröss
Tímea

Iván-Páll
Attila

Kandala
Judit

Kerepesi
Krisztina

Kisgáti
Éva

Kőrösi
Zsolt

Kulcsár
Eszter

Leviczky
Annamária

Losonczy
Anikó

Lukács
Pál

Major
Olga

Móricz
Marina

Nyitrai
Tímea

Puskás
Gabriella

Rác
Rita

Rák
Nikoletta

Réti
Gabriella

Szabó
Rita

Szegedi
Andrea

Tóth
Péter

Veress
Katalin

Berényi
Tibor

Éles
Edit

Fedor
Anett

Giday
Gergő

Gulyás
Mariann

Győri
Gábor

Héczei
András

Izsai
Ákos

Kántor
Judit

Kereskényi
Róbert

Kólya
Panna

László
Anikó

Medve
Zoltán

Mihalkó
Katalin

Murnyák
László

Nagy
Dorottya

Nagy
Emese

Nyerges
Gábor

Oláh
István

Pásztor
Dóra

Páyer
Edit

Pinke
Edina

Polák
Péter

Rákosi
Tímea

Riskó
Ferenc

Salamon
István

Sziklai
Zoltán

Takács
Zsuzsanna

Tenják
Tamás

Tóth
Balázs

Tóth
József

Tóth
Klára

Veszprémi
Bernadett

Zámori
Richárd

Zsíros
Attila

Ágoston
Krisztina

Bancsi
Szabolcs

Czifra
Annamária

Fignár
Katalin

Györki
István

Horváth
Henrietta

Joó
Benjamin

Kabai
Zsuzsa

Kiss
Balázs

Kosztya
Norbert

Kovács
Tünde

Kövér
Szilárd

Krómer
Sándor

Márton
Árpád Tamás

Papp
Zsuzsa

Péter
Krisztián

Pető
Tamás

Répási
Zsuzsa

Riczu
Nikoletta

Sándor
Ferenc

Sinka
Katalin

Szilávik
István

Tóth
Bernadett

Veréb
Viktor

Zengő
Márk

Akli
Zsuzsa

Antal
Gabriella

Asztalos
Attila

Ádám
Viktória

Balogh
Zsuzsa

Barta
Enikő

Berei
Bernadett

Borbély
Emese

Czene
Miklós

Driszkó
Károly

Éva
Tamás

Gagna
Ildikó

Garai
Péter

Gróf
Bernadett

Groska
Zsuzsa

Gutyán
Szabina

Habinyák
Attila

Hajdu
Zsanett

Hanyik
Szabolcs

Harman
Csaba

Hortobágyi
Tünde

Horváth
Edina

Hrenkó
Vanda

Jenei
Márta

Juhász
Ágnes

Lakatos
Adrienn

Molnár
Péter

Nagy
Ágnes

Pintér
Nándor

Piószeghy
Zsanett

Radnay
László

Sallai
Sarolta

Szabolcsi
Andrea

Szoboszlai
Zita

Tóth
Rita

Udvari
Krisztina

Bodzás
EditCiva
ÉvaDorogi
AnettGyula
LászlóHajdu
KarinaHelli
IlonaJezernyczky
TamásKaluczki
AnitaKanyári
EszterKosáros
TündeKovács
GyörgyKozma
JózsefKövér
KlaudiaKöves
RenátaKupai
KrisztinaLiptai
CsabaLőrincz
AttilaMaczkó
AdriennMaczkó
BernadettNagy
JuditNánási
LajosPalicz
ZoltánPécskai
VivienPelenczei
ÁkosPető
ArnoldPocsai
TímeaPotor
EdinaSarka
MariannSzabó
ValériaSzajkó
EszterSzajkó
VeronikaTarcsay
BotondVarjas
OrsolyaVeres
LillaVigh
Szabolcs

A kiadvány megjelenését támogatták:

DUNAPACK RT.
Nyíregyháza

PRIMON INKUBÁTORHÁZ
Nyíregyháza, Váci M. u. 41.

FOTOGÉN STÚDIÓ
Miskolc

ÖRÖKSÉGÜNK KIADÓ Bt.
Nyíregyháza

„... Küzdeni, felragyogni,
győzni a vizen! Ez az élet,
nem az üldögélés a kikötőben!”

Kriszta & Ana